

ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΑ ΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

ΛΟΓΙΑ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

WORDS OF
MUSIC

Μαργαρίτα Κεφαλάκη

Μαργαρίτα Κεφαλάκη

Λόγια Μουσικής

Margarita Kefalaki

Words of Music

Ινστιτούτο Επικοινωνίας της Ελλάδας

Αθήνα 2021

Ινστιτούτο Επικοινωνίας της Ελλάδας (ΙΝ.ΕΠ.Ε)
Communication Institute of Greece (COMinG)
18345, Αρτέμιδος 12 , Μοσχάτο



Πρώτη έκδοση, Αθήνα, 2021

© Ινστιτούτο Επικοινωνίας της Ελλάδας και Μαργαρίτα Κεφαλάκη/

© Communication Institute of Greece and Margarita Kefalaki

Όλα τα δικαιώματα διατηρούνται. Κανένα μέρος αυτής της δημοσίευσης δεν επιτρέπεται να αναπαραχθεί με οποιαδήποτε μορφή και οποιοδήποτε μέσο, χωρίς προηγούμενη γραπτή άδεια από τους εκδότες. Το Ινστιτούτο Επικοινωνίας της Ελλάδας δεν έχει κανέναν έλεγχο ή ευθύνη για τρίτους που αναφέρονται σε αυτό το βιβλίο.

Ένα αρχείο καταλόγου αυτού του βιβλίου (e-book) διατίθεται από την Εθνική Βιβλιοθήκη της Ελλάδος.

ISBN: 978-618-85622-2-6

Για να μάθετε περισσότερα για την κοινότητά μας και το Ινστιτούτο Επικοινωνίας Ελλάδος, επισκεφθείτε <https://coming.gr/>

Περιεχόμενα

Αφιέρωση	13
Dedication	13
Εισαγωγικό Σημείωμα.....	15
Introductory note	17
A) Καραντίνα	19
Όλα κλειστά!	20
Πάμε μαζί!.....	21
Πάλι παιδιά.....	22
Μόνο αν το θες!	23
Στον θόρυβο του πλήθους.....	24
Φτιάξε τη μάσκα σου	25
Έλα να τρέξουμε	26
Ήμουν μαζί σου	27
Μυστικά οδοφράγματα	28
Η μουσική μου	29
Μαγικός καθρέφτης	30
Άνθησε η Κερασιά	31
Σιωπή.....	32
Τώρα μη με ξεχνάς!	33
Κουρασμένα Μυαλά	34
β) Μεταμόρφωση	35
Μεταμόρφωση	36
Αλλαγές.....	37
Δεν ξέχασα	38
Σε περίμενα	39
Δεν σε ξεπέρασα	40
Δεν ζητώ.....	41
Των Αγγέλων Λουλούδι.....	42
Η σκακίρα της ζωής	43
Εμπειρία μιας βδομάδας.....	44
Τραγούδι ερωτικό.....	45
Αγάπες και λουλούδια.....	46

Θυσίες	47
Σαν κεραυνός	48
Μέσα στα μάτια σου	49
Πάμε ταξίδι	50
Rencontres de ma vie	51
Διαδρομή καρδιάς	52
Ξόρκια	53
Υποσχέσεις.....	54
Έλα σ' εμένα	55
Αναποφάσιστη	56
Καθρέφτης.....	57
Οπισθοχώρηση	58
Εσύ	59
Ήρθα αγαπημένε	60
Ακαταμάχητη ματιά	61
Στην μουσική	62
Νοήματα.....	63
Τι να πω;.....	64
Πριν σε γνωρίσω	65
Ανάκατα	66
Βασίλισσα Μήδεια	67
Ανασαίνοντας.....	68
Γέλιο μου.....	69
γ) Γεμάτος Μουσική.....	70
Γεμάτος Μουσική	71
Στο κάτω, κάτω της γραφής.....	72
Mon amour	73
Αναπολώ	74
Ανταπόκριση	75
Μη ζητάς.....	76
Μαγεμένο ταξίδι.....	77
Σαν Ζωγραφιά	78
Βυθός.....	79
Περαστική Αγάπη	80
Στης Συνήθειας Την Ποδιά	81

Φτου και βγαίνω.....	82
Χορός μολυβιών.....	83
Εσένα.....	84
Τίποτα.....	85
Λες.....	86
Της ερημιάς ταξίδια	87
Ζωγραφιά μου	88
Αναζητώ	89
Ρώτα με	90
Σαν ερωτευμένος.....	91
Βήματα Βαριά	92
Διάφανη μοναξιά.....	93
Δίχως Αγάπη	94
Εκκρεμές	95
Κιμωλία.....	96
Ονειρεμένα μονοπάτια	97
Όνειρο μην ξυπνάς.....	98
Κιμωλία.....	99
Παράδεισος και Κόλαση	100
δ) Από τα παλιά.....	101
Δε λυπάμαι	102
Η τελευταία αλήθεια... ..	103
Μην ξεχνάς κοριτσάκι.....	104
Τώρα τι θες;.....	105
Μη ζητάς συγνώμη	106
Χαμόγελα	107
Αλμυρό φιλί	108
Αδιάφορη στιγμή.....	109
Βρήκες τη γαλήνη;	110
Είναι αργά αγάπη μου... ..	111
Χορός με το φεγγάρι	112
Με ακούς;.....	113
Πότε θα συναντηθούμε;	114
Να χαμογελάς.....	115
Κράτα με	116

Γαλαζοπράσινα μου μάτια	117
Το νόημα	118
Αφορμές	119
Εσύ	120
Στο πέραςμα του χρόνου... ..	121
Ο πόνος της αγάπης.....	122
Δεν σκέφτηκες.....	123
Ουρανέ	124
Πριν μάθεις να αγαπάς.....	125
Τις ψυχής οι μουσικές	126
Μακάρι	127
Άνεμος πόνος	128
Προσποιήσου πως μ' αγαπάς	129
Νανούρισμα ερωτευμένο	130
Εγώ	131
Ερωτικός απολογισμός.....	132
στ) Λόγια	133
Οι εννέα Μούσες.....	134
Λόγια Μουσικής	135
Στην όαση της φαντασίας	136
Κάθε ώρα που περνά/ Every moment that goes by.....	137
Life is a game	138
Αναζητώ	139
Γνωστέ μου Άγνωστε.....	140
Επέτρεψέ μου	141
Στον άλλο κόσμο.....	142
Θάλασσα	143
Την ευχή μου.....	144
Κεραυνός.....	145
Αγγελουδάκι μου γλυκό.....	146
Η Προσευχή του Παππού μου.....	147
Επίλογος	149
Λίγα λόγια για τη συγγραφέα.....	150
Εικόνα 1: Η συγγραφέας, Μαργαρίτα Κεφαλάκη, σε συναυλία στο Κορτέ της Κορσικής, Γαλλία	150

Φωτογραφίες και άρθρα εφημερίδων.....	151
Εικόνα 2: Το εξώφυλλο και το οπισθόφυλλο από τον δίσκο ‘Angjulini’.....	151
Εικόνα 3: Συμμετοχή σε πολιτιστική εκδήλωση	152
Εικόνα 4: Συμμετοχή σε πολιτιστική εκδήλωση	152
Εικόνα 5: Συμμετοχή σε πολιτιστική εκδήλωση	153
Εικόνα 6: Συμμετοχή σε πολιτιστική εκδήλωση	153
Εικόνα 7: Το πρώτο logo του οργανισμού <i>Echanges Interculturelles Greco- Corso</i>	154
Εικόνα 8: Συμμετοχή σε πολιτιστική εκδήλωση	154
Εικόνα 9: Προώθηση του δίσκου ‘Angjulini’ στο ευρωπαϊκό πρόγραμμα για νέους INJEP	155
Εικόνα 10: Με δύο από τους συμμετέχοντες στο ευρωπαϊκό πρόγραμμα RIVE ..	156
Εικόνα 11: Μαθήματα Ελληνικών παραδοσιακών χορών, Κορτέ της Κορσικής, Γαλλία (2002- 2006).....	157
Βιβλιογραφία.....	158

Αφιέρωση

Σε όλες τις εμπειρίες της ζωής μου.

Σε όλους όσους με βοήθησαν να μάθω και να εξερευνήσω.

Στα παιδιά μου, Αλέξανδρο και Αριάδνη.

Dedication

To all the experiences of my life.

To all those who helped me learn and explore.

To my children, Alexander and Ariadne.

Εισαγωγικό Σημείωμα

Πολλά τα χρόνια που σκέφτομαι να κάνω αυτό το βιβλίο, ένα βιβλίο με λόγια μουσικής, με στίχους που αναζητούν τη μουσική, ένα βιβλίο με σκέψεις και στιγμές ποίησης και δημιουργίας. Το βιβλίο αυτό περιέχει, όπως αποκαλύπτει και ο τίτλος του, λόγια, σκέψεις, ποίηση, τραγούδια, που αναζητούν την μουσική, άλλα την έχουν και μέσα τους. Τα λόγια σε αυτό το βιβλίο προβάλλονται με σκοπό να αποτελέσουν ένα παράδειγμα συναισθημάτων με σκοπό να εμπνεύσουν, να μελοποιηθούν, να ταξιδέψουν.

Οι λέξεις και η μουσική έχουν πολλά κοινά, αλληλεπιδρούν και μοιράζονται σημαντικά χαρακτηριστικά που αναμειγνύονται αδιαχώριστα μεταξύ τους (Fornäs, 2003: 16). Επίσης δεν ξεχνάμε ότι οι λέξεις, η ποίηση, η μουσική, το τραγούδι, αποτελούν, μεταξύ άλλων, μία υπέρτατη μορφή πολιτιστικής έκφρασης και επικοινωνίας (see Higgins, 2012 & Inskip *et al.*, 2008 & Gilboa *et al.*, 2009).

Εκτός από τα κομμάτια αυτού του βιβλίου, σας καλώ να ακούσετε τα μελοποιημένα ποιήματα του δίσκου '**Anghjuli**'¹, που δημιουργήθηκε το 2005, στην Κορσική της Γαλλίας. ο δίσκος αυτός δημιουργήθηκε ως παράδειγμα διαπολιτισμικής επικοινωνίας και πρότυπο έμπνευσης που μπορεί να χρησιμοποιηθεί στην εκπαίδευση (δες Kefalaki, 2021).

Το έργο αυτό χωρίζεται σε πέντε μέρη : α) Καραντίνα, β) Μεταμόρφωση , γ) Γεμάτα Μουσική, δ) Από τα Παλιά, και στ) Λόγια.

Το κεφάλαιο με τίτλο '**Καραντίνα**' (α), περιέχει ποιήματα που δημιουργήθηκαν σε μια στιγμή 'μετάλλαξης' και αλλαγών για όλη την ανθρωπότητα, την περίοδο της καραντίνας. Για την Ελλάδα μιλούμε για την περίοδο Μάρτιος – Μάιος 2020, άλλα και όλο το 2020.

Τα ποιήματα που περιλαμβάνονται στο κεφάλαιο με τίτλο '**Μεταμόρφωση**' (β), αναφέρονται σε μία περίοδο της ζωής μου την οποία θεωρώ πραγματικά μία αλλαγή, ίσως περισσότερο από άλλες (2007- 2014).

1

<https://www.youtube.com/watch?v=1HBbXr2C09M>- Video Clip of the song 'My sister' / 'Surella mia' / 'Ma soeur' / 'Αδελφέ μου'

<https://youtu.be/0rqtL5YEjto> - 'Discussion with the wind' / 'Incontru incù u ventu' / 'Συζήτηση με τον άνεμο'

https://youtu.be/-NeW9_eMUd4 - 'Angels' / 'Anghjuli' / 'Ange' / 'Άγγελοι'

https://youtu.be/8lpbsd_6c3o - 'Star of my life' / 'Stella di a mio vida' / 'Etoile de ma vie' / 'Αστέρι της ζωή μου'

https://youtu.be/JK_afdtQNNg - 'Hold me' / 'Abracia mi' / 'Tiens moi' / 'Κράτα με'

<https://youtu.be/B4gOcmQ-Kpw> - 'Sunlight' / 'Spirionu' / 'Rayon de soleil' / 'Ηλιαχτίδα')

<https://youtu.be/rMNBmA9PSRQ> - 'Paradise' / 'Paradisu' / 'Paradis' / 'Παράδεισος'

<https://youtu.be/Ch9pdfcaSkE> - 'Patria' / 'Homeland' / 'Pays' / 'Πατρίδα'

Songs transformed from Corsican to Greek language

<https://youtu.be/fmmIcZFgxlA> - 'Lucky' / 'Fortunatu' / 'Chanceux' / 'Τυχερός'

<https://youtu.be/DzYoOyYbQBs> - 'When you dance' / 'Quant'è tu balli' / 'Otan Xorevis'

Το κεφάλαιο με τίτλο '**Γεμάτος Μουσική**' (γ), περιέχει στίχους τους οποίους προτείνω για μελοποίηση. Όχι βέβαια ότι τα υπόλοιπα κομμάτια δεν θα μπορούσαν να μελοποιηθούν. Για κάποιους από αυτούς τους στοίχους, έχει ήδη γίνει μία προσπάθεια να συναντήσουν τη μουσική, είτε από φίλους που τα διάβασαν στο παρελθόν, είτε από εμένα την ίδια. Τα λόγια αυτά, όπως και όλα τα άλλα, ζητούν την αγάπη της δημιουργίας που θα τους προσφέρει ένα πιθανό πάντρεμα με τη μουσική. Σε άλλη περίπτωση, μπορούν άνετα να προχωρήσουν με τη μουσική που έχουν μέσα τους!

Τα ποιήματα με τίτλο '**Από τα Παλιά**' (δ), έχουν γραφτεί πολλά χρόνια πριν και αποκαλύπτουν στιγμές και σκέψεις του παρελθόντος (1990-2000), χωρίς αυτό να υπονομεύει την σημαντικότητά ή την επικαιρότητά τους.

Τέλος, οι στίχοι με τον τίτλο '**Λόγια**' (στ), αποτελούν σκέψεις της στιγμής που διάλεξαν να μείνουν ζωντανές και θα ήθελα να αποτελέσουν πηγή δημιουργίας και παράδειγμα έμπνευσης.

Όπως είπα, κάποια από αυτά τα ποιήματα γράφτηκαν πολλά χρόνια πριν και αποτελούν για εμένα ένα είδος ποιητικής αυτοβιογραφίας.

Το βιβλίο αυτό είναι μεγάλο και η αλήθεια είναι ότι μετά από συζήτηση με μια αγαπητή και ταλαντούχα πρώην φοιτήτριά μου (στο μεταπτυχιακό πρόγραμμα Διοίκηση Πολιτισμικών Μονάδων του ΕΑΠ) και πλέον φίλη, η οποία ασχολείται και με επιμέλειες βιβλίων, το Χριστινάκι μας, θα ήταν καλό να το προτείνω σε διαφορετικούς τόμους, όμως πιστεύω ότι αυτός που είναι να το διαβάσει και να εμπνευστεί από αυτό θα το κάνει είτε είναι μεγάλο είτε είναι μικρό. Για εμένα αυτό το βιβλίο είναι επίσης ένα 'αποθετήριο' συναισθημάτων το οποίο θα με βοηθήσει να προχωρήσω περισσότερο και βαθύτερα σε νέα μονοπάτια. Αυτά τα συναισθήματα θέλησαν να μείνουν μαζί, όσο πολλά και 'μπερδεμένα' μπορεί να φαίνονται. Πιστεύω ότι όλα στην ζωή γίνονται για κάποιον λόγο, έτσι και αυτό το βιβλίο έχει τον δικό του λόγο ύπαρξης. Τα συναισθήματα και οι εμπειρίες δεν μπορούν να διαχωριστούν, μας ορίζουν, μας έκαναν αυτό που είμαστε σήμερα.

Εύχομαι σε όλους τους αναγνώστες και δημιουργούς, καλό ταξίδι στην έμπνευση μου, που ελπίζω να γίνει και δική σας έμπνευση.

Καλωσορίσατε στα '*Λόγια Μουσικής*' και καλό ταξίδι!

Introductory note

It is many years now that I have been thinking of creating this book, a book with words of music, with lyrics that seek music, a book with moments of poetry and creativity. This book contains, as its title reveals, words, thoughts, poetry, songs, that seek music, but at the same time have the music in them. The words in this book are projected as an example of emotions to be shared and to inspire. Another artist can also add his/her music to some of them, to start or perhaps complete their journey.

Words and music have a lot in common; they interact and share important features that are inseparably mixed together (Fornäs, 2003: 16). Also words, poetry, music, songs, are, among others, a supreme form of cultural expression and communication (see Higgins, 2012 & Inskip *et al.*, 2008 & Gilboa *et al.*, 2009).

In addition to the poems of this book, I invite you to listen to the melodic poems of the album '*Anghjulini*'², created in 2005, in Corsica of France, an album provides as an example of intercultural communication and a suggestion of inspiration that can be used in education (see Kefalaki, 2021).

This work is divided into five parts: a) Quarantine, b) Transformation, c) Full of Music, d) From the Past, and f) Words.

The chapter entitled '**Quarantine**' (a) contains pieces that were created in a moment of 'mutation' and change for all mankind, the period of quarantine. For Greece, we are talking about the period from March to May 2020, but also throughout 2020.

The songs included in the chapter entitled '**Transformation**' (b), refer to a period of my life which I really consider a change, perhaps more than others (2007- 2014).

The section entitled '**Full of Music**' (c), contains lyrics for which an attempt has already been made to find the music, either by friends who have read them in the past, or by myself. Not that

² <https://www.youtube.com/watch?v=1HBbXr2C09M>- Video Clip of the song 'My sister'/'Surella mia'/'Ma soeur'/'Αδελφέ μου'

<https://youtu.be/0rqL5YEjto> - 'Discussion with the wind'/'Incontru incù u ventu'/'Συζήτηση με τον άνεμο'

https://youtu.be/-NeW9_eMUd4 - 'Angels'/'Anghjuli'/'Angeles'/'Άγγελοι'

https://youtu.be/8lpbsd_6c3o - 'Star of my life'/'Stella di a mio vida'/'Etoile de ma vie'/'Αστέρι της ζωή μου'

https://youtu.be/JK_afdtQNNg - 'Hold me'/'Abracia mi'/'Tiens moi'/'Krata me'

<https://youtu.be/B4gOcmQ-Kpw> - 'Sunlight'/'Spirionu'/'Rayon de soleil'/'Ηλιαχτίδα')

<https://youtu.be/rMNBmA9PSRQ> - 'Paradise'/'Paradisu'/'Paradis'/'Παράδεισος'

<https://youtu.be/Ch9pdfcaSkE> - 'Patria'/'Homeland'/'Pays'/'Πατρίδα'

Songs transformed from Corsican to Greek language

<https://youtu.be/fmmIcZFgxIA> - 'Lucky'/'Fortunatu'/'Chanceux'/'Τυχερός'

<https://youtu.be/DzYoOyYbQBs> - 'When you dance'/'Quant'è tu balli'/'Otan Xorevis'

the other pieces of this book could not be set to music. These lyrics, like all the rest, ask for the love of creativity that a possible marriage with music can offer them. Otherwise, they can easily go forward with the music they already have inside!

The poems entitled '**From the Past**' (d), have been written many years ago (1990-2000), and reveal moments and thoughts of the past.

Finally, the lyrics entitled '**Words**' (f) are poems and thoughts of the moment, that have chosen to become a source of inspiration and an example for us all.

Like I said, some of these poems were written many years ago and are for me a kind of poetic / musical autobiography.

This book is quite big and the truth is that after a discussion with a dear and talented former student of mine (in the postgraduate program Management of Cultural Units of EAP) and now a friend, who also deals with book editing, our Christina, it would be good to suggest it in different volumes, but I believe that he who is to read it and be inspired by it will do it either it is big or small. For me, this book is also a repository of emotions that will help me go further and deeper into new paths. These feelings wanted to stay together, as many and 'confused' as they may seem. I believe that everything in life happens for a reason, so this book has its own reason of existence. Emotions and experiences cannot be separated, they define us, and they make us what we are today.

I wish to all readers and creators, a good trip to my inspiration, which I hope will become your inspiration.

Welcome to the '*Words of Music*' and have a wonderful journey!

A) Καραντίνα



Σαν τα δέντρα που γεύονται τον άνεμο και την βροχή όντας σε ένα σημείο, μάθαμε πολλά και αλλάξαμε πολύ την περίοδο της καραντίνας, ας είναι αυτή η αλλαγή προς το καλύτερο.
Copyright: MK 2021.

Όλα κλειστά!

Κλείσε την πόρτα, κλείσε τα φώτα, κλείσε τα μάτια με ζήλο.

Κλείσε πορείες και θεωρίες πριν σε πλακώσουν στο ξύλο.

Κλείσε τα χέρια, 'γίναν μαχαίρια, δεν σου αλλάζουν φωνή.

Μόνο κουράζουν να σε ταραάζουν, να σε γεμίζουν οργή.

Τα σκοτάδια του μυαλού σου μακριά,

φτάνει πλέον μας γεμίσαν τα μυαλά.

Βάλε μέσα σου τραγούδια και της άνοιξης λουλούδια,

για θα φύγουνε γελώντας τα φθηνά.

Βάλε μέσα σου αλήθεια και χιλιάδες παραμύθια,

και θ' ανάψει πάλι ακόμα η φωτιά.

Όλα κλειστά

και θα παίζουμε ξανά σαν τα παιδιά.

Όλα κλειστά

θα στολίσουμε τα δέντρα με φιλιά.

Πάνε πια οι θεωρίες που γεμίζουν ιστορίες και διασύρουν την κρυψώνα του χιονιά.

Πάνε πια οι κοροϊδίες, χίλιες δύο αμαρτίες, τώρα φώναξε να φύγουν μακριά.

Όλα κλειστά, μα τα μάτια της ψυχής μου ανοιχτά!

Πάμε μαζί!

Έλα, πιάσε μου το χέρι, πάμε μαζί.
Θα το λύσουμε και πάλι το γιατί.
Πάμε μαζί,
για ταξίδια με σημαία την υπομονή!

Πάμε μαζί !

Έλα, μη με φοβάσαι, θέλω κι εγώ,
να σου δώσω ένα χάδι αληθινό.
Της ψυχής μας τον ορίζοντα κοιτώ,
και κουνάω το μαντίλι στον καιρό.

Πάμε μαζί !

Μην με ξεχνάς,
τον ορίζοντα μαζί μου να κοιτάς,
κι αν στα σύννεφα σημάδια της καρδιάς,
θα γεμίσουνε σαν έρθεις μονομιάς

Πάμε μαζί!

Πάλι παιδιά

Έλα, μη με φοβάσαι, πάμε μαζί
Θα περάσει και αυτό, ΥΠΟΜΟΝΗ!
Ένα μάθημα ας μείνει στην καρδιά,
η αγάπη πως αξίζει κι η χαρά!

Έλα, ζήσε τη στιγμούλα, μην αργείς
Σαν να κάνουμε ταξίδι αναψυχής
Μην μου κρυφτείς.

Πάλι παιδιά

Με χαμόγελα και δάκρυα από χαρά.
Με τραμπάλες και πολλά χαχανητά.
Αγκαλιά σου πάλι αφήνομαι ξανά.

Πάλι παιδιά

Να μαζεύουμε λουλούδια με φωνές.
Χίλιες δύο αναμνήσεις κι αγκαλιές.
Ζωντανεύουν και ζεσταίνουν οι καρδιές.

Μόνο αν το θες!

Ντύσου όμορφα, στολίσου,
βάλε χρώμα στη ζωή σου.
Χτένισε και τα μαλλιά σου,
για να λάμψει η πυρκαγιά σου.

Μάγεψε τον τόπο γύρο,
να ανασάνει το κορμί.
Φτιάξε όμορφα στολίδια,
άρχισε απ' την αρχή.

Μόνο εσύ μπορείς, να ξυπνήσεις τον όμορφο κόσμο σου.
Μόνο εσύ μπορείς, να γεμίσεις τα γκρίζα φτερά, με χαρά.
Μόνο αν το θες, μες τον χάρτινο κόσμο ταιριάζουμε,
προς το καλύτερο αλλάζουμε.
Μόνο αν το θες, τραγουδούν ρυθμικά τα παλιά.

Μόνο αν το θες, ζωγραφίζεις το βλέμμα σου ανάμνηση.
Μόνο αν το θες, του μυαλού οι φωνές σου σιωπούν.
Μόνο αν το θες, θα γεμίζει το αίμα σου άρωμα.
Μόνο αν το θες, μαγικά φωσφορίζει η χαρά.

Στον θόρυβο του πλήθους

Ο θόρυβος του πλήθους με ξυπνά.

Με δάκρυα στα μάτια μου μιλά:

Θόρυβος: τι θέλεις, που πηγαίνεις, τι ζητάς;

Κόσμος: Στα μάτια πάψε πια να με κοιτάς.

Θόρυβος: Δεν διάλεξα στον τόπο σου να μπω, γεμίζω ένα απέραντο κενό. Μα σε αγαπώ!

Ο θόρυβος πλησιάζει και παίρνει αγκαλιά τον κόσμο, που κλείνει τα μάτια και δακρύζει στην αγκαλιά του.

Κόσμος: κλείνω λοιπόν τα μάτια, πάω πίσω στα παλιά, στα όνειρα που κάναμε παιδιά. Πίσω σε φωνές, σε αγκαλιές, σε στιγμές. Τότε που ως θόρυβος είχες άλλες εμμονές.

Θόρυβος: βρήκα λοιπόν τον λόγο, μου έδειξες τον τρόπο, σου χαρίζω μια ευχή, έτσι να είμαστε μαζί!

Φτιάξε τη μάσκα σου

Φτιάξε τη μάσκα σου

Ντύσε το πρόσωπο σου

Ψάξε να με βρεις για λίγο πάλι

Όταν σου κρύφτηκα

Δεν σου ομολόγησα

Πόσο η ανάγκη μου για εσένα είναι μεγάλη

Να δω το πρόσωπο που πάλι μου έκρυψες

Μία φωνή, ένα σημάδι

Να νιώσω τ' άγγιγμα από τα χέρια σου

Να πλημυρίσω στο κύμα σου και πάλι

Φτιάξε τη μάσκα σου

Κι έλα να παίζουμε

Έλα και μέτρα όπως πρέπει.

Ότι ονειρεύτηκες

Και δεν σου δόθηκε

Μες το παιχνίδι αντέχει!

Έλα να τρέξουμε

Βάλε τη μάσκα σου και έλα να τρέξουμε

Βάλε τη μάσκα σου κι έλα να μπλέξουμε

Βάλε τη μάσκα σου και το χαμόγελο άσε να ταξιδεύει στα μάτια σου

Βάλε τη μάσκα σου και με τα λόγια σου θα με ζεστάνεις σαν με τα χάρδια σου.

Έλα να τρέξουμε, έλα μην κρύβεσαι

Έλα και κάντο όπως πρέπει

Έλα να παίζουμε, έλα μην ντρέπεσαι

Μην το αφήνεις στη μέση

Όταν σου κρύφτηκα δεν σου ομολόγησα,

ποιος τους κανόνες κατέχει.

Κι ότι ονειρεύτηκες και δεν σου δόθηκε,

μες το παιχνίδι αντέχει.

Όταν σου κρύφτηκα δεν σου ομολόγησα,

πόσο πολύ σε θαυμάζω.

Δύναμη κι όνειρο όλα στα εύχομαι,

στην αγκαλιά μου τα βάζω... και σε σκεπάζω.

Ήμουν μαζί σου

Ήμουν μαζί σου το βράδυ
Το ένοιωσες;
Στο πρόσωπό σου το χάδι
Δεν ξέχασες.

Ήμουν μαζί σου απόψε, παρέα σου
Όλα μου τα είπες καρδιά μου, τα νέα σου.

Ήμουν και είμαι μαζί σου
Κάθε πνοή στην φωνή σου
Ήμουν και είμαι στο τώρα
Σαν ουρλιαχτό σε μια μπόρα.

Ήμουν και είμαι μαζί σου
Σαν φυλαχτό στη ζωή σου
Ήμουν και είμαι σιμά σου
Το φωτεινό στην καρδιά σου.

Ήμουν στον ύπνο σου πάλι
Μένω και φεύγει το σκοτάδι
Μένω γραμμούλα στο σώμα
Μέχρι να γίνουμε χόμα.

ΥΓ. Κάποιες στιγμές, τις πιο δικές μας, πάντα θα είμαστε με αγαπημένα μας πρόσωπα, όπου κι αν αυτά βρίσκονται...

Μυστικά οδοφράγματα

Δεν είναι άλλος ουρανός σαν τον δικό σου.

Δεν είναι άλλο όνειρο ευθύς εμπρός μου.

Δεν είναι άλλο μυστικό που έχω μάθει,
από την μνήμη που ζητώ, κι έχω ξεχάσει.

Μυστικά οδοφράγματα γύρω απ' τη γνώμη σου.

Είναι αλήθεια λοιπόν, αυτή η συγνώμη σου;

Μυστικά οδοφράγματα γύρω απ' τη λήθη σου.

Είναι αλήθεια λοιπόν, βρήκες τη λύση σου;

Είναι ο δρόμος φωτεινός, βλέπω τα φώτα

Κινούμε γρήγορα με φόρα, όπως πρώτα

Φτάνω κοντά στον προορισμό, κοντά σε εσένα

Μα κάτι γίνεται κι ευθύς χάνω κι εμένα.

Η μουσική μου

Λόγια γλυκά στου μυαλού τα όνειρα, η μουσική

Τόσο κοντά και μακριά η φωνή της, ζωγραφίζει με ανεξίτηλο κραγιόν πάνω στην άμμο

Και το μυαλό χορεύει σε ακατάληπτους ρυθμούς χωρίς γιατί

Η μουσική μου με γεμίζει

Η μουσική μου με κερδίζει

Η μουσική μου ξενυχτάει

Η μουσική μου με αγαπάει

Η μουσική μου, αγγίζει τις πιο ύπουλες χορδές της αλήθειας μου

και φανερώνει συναισθήματα που στην φαντασία έβαλα κρυφά.

Εξασφαλίζει τη χαρά, μοιράζοντας μαζί μου το γέλιο και το χαμόγελο.

Η μουσική: Πόσο φωτεινό το χαμόγελό σου

Αγγελικά πλασμένε άνθρωπε

Με άλογο λυπημένο άλλα κατάσπρο σαν το χιόνι

Πόσο μου αρέσει η φωνή της μουσικής σου

Η μουσική που έχεις μέσα σου

Μη σταματάς, μην αργοπορείς, μην αντιστέκεσαι

Μην ακούς κανένα, που σε απομακρύνει από εμένα

Η μουσική που έχεις μέσα σου!

Μαγικός καθρέφτης

Έναν καθρέφτη έφτιαξα, κι ας είναι από χαρτί

Όποιος εδώ κοιτάζεται, θα γίνεται παιδί

Έναν καθρέφτη έφτιαξα με κόκκινο γυαλί

Έλα να δεις, ορκίζομαι, έλα να δεις γιατί

Έλα να δεις πως μπλέκεται το χρώμα με το μπλε, το κίτρινο, το κόκκινο και λίγο απ' το καφέ.

Έλα να δεις τον μαγικό καθρέφτη της ζωής

Καθένας φτιάχνει μόνος του και είναι συμπαγής.

Μαγικός καθρέφτης, της στιγμής οι λέξεις

Μαγικό τοπίο και γίναμε δύο

Μαγικά ... τα βλέμματα, το σώμα, το κορμί

Μαγικά τα όνειρα, κι ας είναι από χαρτί

Μαγικά τα χέρια σου, η ανάσα, η φωνή

Μαγικά τα λόγια σου, ... οι λέξεις ...μουσική

Και τον καθρέφτη κοίταξα με μάτια γελαστά

Κι ευθείς ουράνια χρώματα γεμίσαν την καρδιά

Και στον καθρέφτη έκλαψα, συγγνώμη δεν ζητώ

Κι ευθείς εσύ με κοίταξες και μου πες σ' αγαπώ.

Μαγικά ... τα βλέμματα, το σώμα, το κορμί

Μαγικά τα όνειρα, κι ας είναι από χαρτί

Μαγικά τα χέρια σου, η ανάσα, η φωνή

Μαγικά τα λόγια σου, ... οι λέξεις ...μουσική

Άνθησε η Κερασιά

Κοίτα το παράθυρο,
πόσο υπέροχα χορεύουν τα λουλούδια!
Μύρισε το χρώμα τους,
την λιακάδα που σκορπίζουν στην ψυχή.

Κοίτα ξεπετάχτηκαν.
Ναι η φύση ορίζει τον κόσμο!
Ότι και να πράξουμε,
είναι αυτή που μας χαρίζει τη ζωή.

Άνθισε η κερασιά

**Και η ελπίδα ζωγραφίζει τα τραγούδια
Κελαηδούνε τα πουλιά
Και η στιγμή τους μας φωνάζει με χαρά.
Άνθισε η κερασιά,
και ο χρόνος χαμογέλασε στον κήπο.
Μένω μοναχά,
με παρέα τη δική σου συντροφιά.**

Το όνειρό μας άνοιξε, έδωσε στον χρόνο μας καινούρια ηλιαχτίδα
Έλα να ορίσουμε τι αλήθεια ζητάμε απ' τη ζωή.
Ναι ο χρόνος άφοβος, μα εμείς ορίζουμε τη νέα μας παρτίδα.
Και οι δυο διακρίνουμε πόσα όμορφα χωρούνε στη στιγμή.

Σιωπή

Σιωπή...

Σιωπή μα εγώ σε ακούω να μιλάς

Τι τα χρειάζεσαι τα λόγια όταν νιώθεις;

Σιωπή...

Το βλέμμα σου μια ζωγραφιά

Μα την σιωπή απόψε μην προδώσεις.

Σιωπή...

Άκου τη θάλασσα τι θέλει να σου πει

Εσένανε σαν έχει συντροφιά της.

Σιωπή...

Άκου τον άνεμο που τρέχει να σε βρει

Τον ουρανό θέλει να βάλει στα μαλλιά της

Σιωπή...

Ποτέ δεν πρόλαβα τι θέλω να σου πω

Το καρδιοχτύπι μου το έδειχνε μονάχα

Έτσι σου πρόσφερα αυτό το μυστικό,

...είναι η αγάπη στη σιωπή μεγάλο πράγμα.

...μες στην σιωπή ξάφνου γεννιέται ένα θαύμα

Σσσςς.... Σιωπή.

Τώρα μη με ξεχνάς!

Κλείνω την πόρτα, κλείνω τα μάτια,
κι η σκέψη σου με ταξιδεύει.
Στο κορμί χαραγμένα, του μυαλού τα σημάδια
δες αυτή η μοναξιά με παιδεύει.

Κλείνουν παράθυρα, κλείνουν σημάδια
αγναντεύω το φως στα βιβλία.
Σκέπασα όνειρα, σκέπασα χάρδια
και χορεύω στη φωτογραφία.

Τώρα μη με ξεχνάς!

Να υπάρχω εκεί στο παράθυρο της καρδιάς
Να σου δίνω το γέλιο μου, χρώμα φωνής που ζητάς
Να ξεχνάς τα σκοτάδια που ντύνουν το σώμα, με μιας !

Τώρα μη με ξεχνάς!

Να σου χτίζω τα όνειρα, σημάδια του κόσμου κι αυτά
Να σφυρίζω στη σκέψη σκοπούς της ψυχής χαρωπά
Να χαρίζω λουλούδια σε κήπους τρελή από χαρά.

Τώρα μη με ξεχνάς!

Κουρασμένα Μυαλά

Δεν βαρέθηκες ακόμα;
Η αλήθεια σου στο χόμα
και τη βάφτισες συνήθεια στην αρχή.

Δεν κουράστηκες να ξέρεις;
Τρικυμία σαν προφέρεις
Δεν υπάρχει πια υπομονή.

**Άσε πια τα ψέματά σου,
Κουρασμένα τα μυαλά σου
Μην δακρύζεις την στιγμή.**

**Μελωδία η καρδιά σου,
Μα λειψά τα όνειρά σου
δεν το άντεξες να αγγίζεις το γιατί.**

Άσε πια την κοροϊδία,
καταντάει αηδία,
όλο ίδια και τα ίδια απ' την αρχή.

Δεν υπάρχει ευκαιρία,
Ούτε δάκρυ με μανία,
Ξαναρχίζω την πορεία απ' την αρχή.

β) Μεταμόρφωση

Αυτό το κεφάλαιο του βιβλίου ‘Λόγια Μουσικής’, είναι αφιερωμένο στην ζωή και τις μεταμορφώσεις που περνάμε για να γίνουμε αυτοί που είμαστε κάθε ημέρα. Τα ‘ποιήματα’/ ‘τραγούδια’ στην κατηγορία ‘Μεταμόρφωση’, μιλούν για εμπειρίες, προσωπικές ή όχι, που ταξιδεύουν χρόνια το μυαλό και την καρδιά μου, εκφράζοντας προσωπικές αναζητήσεις, απορίες, όνειρα και στιγμές.

Αυτή η ενότητα, όπως και όλο το βιβλίο, θα ήθελα να γίνει αφορμή τα νέα παιδιά να μάθουν να εκφράζονται με την βοήθεια των τεχνών. Η δύναμη που κρύβουμε μέσα μας να βγαίνει όμορφα και ομαλά και να επικοινωνείτε. Πόσο πολύ χρειαζόμαστε την επικοινωνία, ειδικά σήμερα! Πόσα πολλά ‘άσχημα’ θα μπορούσαμε να έχουμε αποφύγει αν μοιραζόμασταν τις σκέψεις και τις ανάγκες μας!

Ας επικοινωνούμε λοιπόν, όσο γίνεται περισσότερο, ας επικοινωνούμε αληθινά, μέσα από την καρδιά μας. Ας είμαστε αυθεντικοί και ας καταλάβουμε ότι ποτέ δεν θα αρέσουμε σε όλους, φτάνει να αρέσουμε στον ίδιο μας τον εαυτό και να τον αγαπάμε, πολύ και αληθινά!



Πόσο τέλεια επικοινωνούν η θάλασσα με την άμμο. Πόσο υπέροχα λειαίνει και μεταμορφώνεται η άμμος σε αυτό το υπέρτατο πάντρεμα της φύσης; Copyright: MK 2021

Μεταμόρφωση

Μ' έκανες ανθεκτική, να μην πονάω.

Μ' έκανες ανθεκτική, για να μην σπάω.

Μ' έκανες ανθεκτική, για να αντέχω.

Μα σου το λέω άλλη δύναμη δεν έχω.

**Σαν χρυσαλλίδα που το δέρμα της πετά,
πολλούς καιρούς προσπαθούσα να αλλάξω.**

**Μια μεταμόρφωση δική μου ολική,
μα έμαθα πάλι να τη ζω την κάθε αρχή**

**Σαν χρυσαλλίδα που το δέρμα της ριγεί,
κι η μεταμόρφωση αυτή θέλει το χρόνο.**

**Δεν σου ζητάω εξηγήσεις και γιατί,
μόνο να ζήσω την πορεία και τον πόνο.**

Μ' έκανες ανθεκτική, να μην πονάω.

Μ' έκανες ανθεκτική, για να μην σπάω.

Μ' έκανες ανθεκτική, για να αντέχω.

Και πλέον θέλω να σου πω πως έμαθα και χαίρομαι με ότι έχω.

Αλλαγές

Η ζωή αλλάζει, δίχως να διαβάζει την ουσία.

Ψάχνω και κοιτάζω, άλλα με κουράζω στην πορεία.

Η ζωή γεμίζει, όταν σε κερδίζει η μαγεία.

Η ζωή διψάει, όταν σε φυλάει η αμαρτία.

Τα νερά ταραίζει μια μου σκέψη,

δεν σου τη χαρίσω μα ελπίζω την καρδιά σου να πλανέψει.

Η χαρά ζητάει την οδύνη, κι είναι δική σου η ευθύνη.

Αλλαγές, όταν με νικούσε αυτό το χθες επεξεργάστηκα,

δεν θα σου κρύψω πως γελάστηκα.

Μα τι τα θες...

Αλλαγές, δίχως φτερά μόνο ενοχές που αφουγκράστηκα.

Να νικήσω πόσο βιάστηκα.

Δεν χαρίζονται οι στιγμές, μόνο κερδίζονται αφήνοντας πληγές.

Δεν ξέχασα

Ήπιαν τα μάτια μου νερό,
σαν ήρθες να με πάρεις
να με τυλίξεις με φωτιά
μπροστά από το φεγγάρι.

Ήπιαν τα μάτια μου νερό
στη θύμισή σου επάνω
σαν με κρατούσες αγκαλιά
μπορούσα να πεθάνω.

Δεν ξέχασα.
Μπορεί να πέρασα πολλά
Μα δεν ξέχασα.

Δεν λησμόνησα.
Τα όσα ζήσαμε μαζί
μάθημα για μια νέα αρχή
σε ευχαριστώ που μ' έμαθες αγάπη τι θα πει.

Σε περίμενα

Πέθανα για να με βρεις
και το χάδι της σιωπής ανάσες βγάζει.
Πέθανα για να με βρεις
η αλήθεια της στιγμής μ' εξουσιάζει.

Σε περίμενα...
είχα κι άλλα μυστικά μα ήταν σήμερα.
Σε περίμενα...
ζήσε τώρα που μπορείς κι ας είναι εφήμερα.

Δεν γνωρίζω να σου πω
Δεν το θέλησα εγώ
Δεν το ορίζω

Η ζωή μας μαγική
Ταξιδεύουμε ψυχή
Εσένα ελπίζω.

Δεν σε ξεπέρασα

Άλλη μια φορά θα τραγουδήσω

Άλλη μια φορά για εσένα θα μιλήσω

Άλλη μια φορά θα σε ξεχάσω

Ήρθαν τα παλιά κι εγώ ακόμα να σε χάσω

Δε σε ξεπέρασα

Στην άλλη όχθη πέρασα μα πάλι σε θυμάμαι

Δε σε ξεπέρασα

Τον εαυτό μου κέρασα το λόγο μου για εσένα θέλω να ‘μαι

Δε σε ξεπέρασα, δεν σε ξεπέρασα

Δεν σε ξεπέρασα

Τη σκοτεινιά χρωμάτισα στην άστατη ματιά σου

Τον εαυτό μου έδωσα για πάντα στα φιλιά σου

Δε σε ξεπέρασα, δεν σε ξεπέρασα

Έχει διαφορά

Σε αντικρίζω πάλι

Έχει διαφορά

Παλεύω μες' τη ζάλη

Έλα κοντά

Τα χείλη σου ν' αγγίξω

Να ξαναρχίσω.

Δεν ζητώ

Δεν σου ζητώ τον εαυτό σου να αλλάξεις,
και τον τρελό εγωισμό σου να ξεχάσεις.
Μονό ζητώ να ξεχωρίσεις το σκοτάδι,
να μου μιλάς, να μου χαρίσεις ένα χάδι.

Δεν σου ζητώ, δεν ξέρω τώρα, δεν με νοιάζει
Η μοναξιά μέσα στο πλήθος δεν τρομάζει
Είναι βαθιά η ανάγκη που έχω για μαγεία
Κι εσύ κοιτάς να χάνεις πάντα την ουσία

Δεν ζητώ εγώ, εσύ μου έταξες
Δεν μπορώ να δω, τα φώτα έκλεισες
Δεν ζητώ ξανά, ξέρεις τι θέλω
Η στιγμή μικρή για να πεθαίνω

(η μουσική γίνεται γρήγορη...)
Πάμε ξανά μέσα στα κύματα
Η φωτιά φωτίζει τα μηνύματα
Δώσε σιγουριά σ' αυτή την άβυσσο
Τώρα μαζί ξανά θα βρούμε τον παράδεισο.

Των Αγγέλων Λουλούδι

Απ' τη στάχτη μου ξαναγεννιέμαι,
βγάζω καινούρια φτερά,
διαγράφω καπρίτσια μου παλιά,
με τη δροσιά.

Στης φωνής σου τη δίνη ξεχνιέμαι
Ταξιδεύω μακριά
Και την λησμονιά θα καταριέμαι.

Των αγγέλων λουλούδι
Της άνοιξης εσύ τραγούδι
Καλημέρα

Των αγγέλων τα ίχνη
Δεν αφήνω στην τύχη
Άδραξε την ημέρα.

Η σκακιέρα της ζωής

Καρδούλα μου μεγάλωσα, μα ίδια πάντα μένω.
Οι ουρανοί να σε φιλούν, τραγούδι των αγγέλων.
Τώρα με νοιάζει το παρόν, το σήμερα, το τώρα.
Στιγμούλα κοίταξε το φώς της μνήμης σου τα δώρα .

Άδραξε τώρα τη στιγμή, αγκάλιασε τη μέρα,
κι όταν θα χάνεις το γιατί κερδίζεις στη σκακιέρα.

**Η σκακιέρα της ζωής είναι μικρή,
ανατρέπεται κι αυτή η εκδοχή.
Ανανέωσε την ώρα δεν υπάρχει άλλη μπόρα,
που θα σβήσει της συνήθειας την πνοή.
Ολοκλήρωσε τον κύκλο, δεν υπάρχουνι μας σε βρίσκω
Μόνο όνειρα να ζούνε τη στιγμή.
Η ελπίδα του μυαλού μου, μου αρκεί.**

Εμπειρία μιας βδομάδας

Τηλεφώνησες απόψε

Δεν σεβάστηκες το χθες

Τους παράταιρους δεσμούς σου

Δεν χρειάζεται να κλαις

Γέρασες μα δεν γνωρίζεις την αξία της στιγμής

Ζήσε λίγο πιο σπουδαία την αξία που μπορείς

Εμπειρία μιας βδομάδας

και στα όρια ζαλάδας

νιώθω πίνοντας κρασί.

Κόκκινο στον ουρανό μου

και τη νύχτα στο πλευρό μου

δεν ορίσαμε μαζί.

Δεν το άντεξες, αντίο.

Κι αν κουράστηκα στο κρύο, έβγαλα ξανά φτερά.

Γι' άλλους τρόπους να πετάξω και παρέα μου να ψάξω για ταξίδια ερωτικά.

Τραγούδι ερωτικό

Το τραγούδι μου πυξίδα

Το τραγούδι μου καημός

Ταξιδεύει με μανία

Όνειρο αναστεναγμός.

Το τραγούδι του έρωτά μας

Γράφτηκε σε μια στιγμή

Θα γιατρεύει την καρδιά μας

Και θα ψάχνει να σε βρει.

Ρεφρέν

Τραγούδι ερωτικό, τραγούδι αληθινό, με ταξιδεύεις.

Γεμίζεις ομορφιά την άδεια μου καρδιά, κι ας με παιδεύεις.

Τραγούδι ερωτικό, τραγούδι αληθινό, σ' έχω παρέα

Με εσένα συντροφιά αντέχει η καρδιά την άδεια θέα.

Αγάπες και λουλούδια

Βραδύτητας ταξίδι
Στου πάγκου το σανίδι
Βανίλια σοκολάτα
Και δυο αυγά μελάτα.

Σε θέλω, δε σε θέλω
Σου βγάζω το καπέλο
Ματάκια μου γατίσια
κράτα τα πόδια ίσια

**Αγάπες και λουλούδια
του πάθους τα τραγούδια
κιθάρα κι ένα μπάσο
κι ας έμεινα στον άσσο**

**Αγάπες και λουλούδια
του πάθους τα τραγούδια
Καράβια πελαγίσια
κορμάκια κυπαρίσσια
φιλιά και τσαλιμάκια
του πόθου παιχνιδάκια.**

Θυσίες

Σε φύλαξα σα θησαυρό
Μέθυσα στο φιλί σου
Κι ας με άφησες μισό
Ξενύχτησα μαζί σου.

Κέντησα φως με χρώματα
Που δίνει το φεγγάρι
Τι κι αν πολλά παράπονα
Ακούει το μαξιλάρι.

**Ψέματα κι υποκρισίες δε σταμάτησες να λες
Της αγάπης οι θυσίες έχουν μείνει ανοιχτές**

**Πάρε πάλι τα τραγούδια και τους χτύπους της καρδιάς
Άφησε μου τα λουλούδια να μην βλέπω τι πετάς**

Έχεις χρησιμοποιήσει
Κάθε τρόπο και φρουρό
Το μυαλό μου έχεις σβήσει
Κι ούτε ένα ευχαριστώ.

Έχεις τρόπο που δεν πρέπει
Δεν σε νοιάζει η ψυχή
Κοροϊδεύεις τις θυσίες
Χάνεσαι σε μια στιγμή.

Σαν κεραυνός

Όλα τα χρόνια μου, που άφησα εκτός
όλα τα όνειρα που έσβησα το φως
θα θελα τώρα να φωνάξω, να σου πω
κάψε τα ψεύτικα
σαν κεραυνός.

Όλα τα ξέχασα μα πάλι είσαι παντού
Κλείνω τα μάτια μου στην δίψα του καιρού
Διώχνεις το ψέμα μου, ξυπνάς νέα ζωή
Τα ξεκινήματα αρχίζουμε μαζί.

Σαν κεραυνός

θυμίζεις όνειρα που έχουν ξεχαστεί
δίνεις στα χρώματα νέα φωνή
στέλνεις μηνύματα, καινούριο φως, σαν κεραυνός.

Σαν κεραυνός

μέσα μου καίγεται η στάχτη

Σαν κεραυνός

έρχεται η λάμψη.

Σαν κεραυνός

μιλάς και τα όνειρα πάλι φωτίζουν
ή έτσι νομίζουν...

Μέσα στα μάτια σου

Σε κοιτάζω και ξεχνώ
Ότι φαίνεται μικρό δεν το προσέχω
Είναι η νύχτα φωτεινή κοντά σαν σε έχω

Προχωράω και πετώ
Όταν ξέρω πως κοντά σου
Θα βρεθώ στην αγκαλιά σου

**Μέσα στα μάτια σου λιώνω, βυθίζομαι
Να η αγάπη φωνάζω και κρύβομαι
Στο κενό του καιρού μου χαρίζομαι
Τώρα δεν κρύβομαι.**

**Μέσα στα μάτια δεν έχω όρια
Λες στην καρδιά δεν χωρούν περιθώρια
Στου φιλιού σου το πάθος αφήνομαι
Τώρα δεν κρύβομαι.**

Πάμε ταξίδι

Είσαι στην πόρτα
Όλα τα φώτα ανοιχτά.
Του φεγγαριού χατίρι δεν χαλάω.

Κλείνω τα μάτια
Κι ας μην ξέρω που θα πάω
Την στιγμή δεν προσπερνάω.

Κάποια φωτάκια πεταχτά φωτίζουνε τον δρόμο
Δεν χάνω χρόνο.

Πάμε ταξίδι

**Κοντινό, εδώ στο πλάι
Η αγάπη μας γελάει.**

Πάμε ταξίδι

**Χωρίς υπερβολές
Η εικόνα αυτή σου πάει
Και με μεθάει.**

Rencontres de ma vie

Chaque rencontre de ma vie
Une nouvelle mélancolie
Qui me caresse...

Chaque rencontre de ma vie
C'est une fièvre infinie
Qui m'obese...

Chaque rencontre de ma vie,
C'est un rêve qui m'oublie
Un espoir qui vit au jour le jour

Chaque rencontre de ma vie,
Come les enfants qui s'enfouissent
et joue au jour le jour
pour le futur

Διαδρομή καρδιάς

Πέρασα από εκεί
δεν μ' έστειλες εσύ
ήσουν απλά η αφορμή.

Πέρασα από εκεί
χωρίς αναμονή
να κάνω νέα αρχή.

Διαδρομή καρδιάς
στη μέση μιας φωτιάς που αργοπεθαίνει,
ψάχνει να χαθεί,
μα κάνει μια στροφή και περιμένει.

Διαδρομή καρδιάς
στη μέση μιας φωτιάς που αργοσβήνει
καίει μονομιás
και δεν με αφήνει.

Πέρασα από εκεί
δεν είχα προσμονή
μόνο να ζήσω.

Πέρασα από εκεί
χωρίς αναμονή
να περπατήσω
κι ας ξεψυχήσω.

Ξόρκια

Πήρα το ξόρκι μαγισσών
το χάδι των Αγγέλων
τη λάμψη από το σύννεφο
το βλέμμα πονεμένων.

Πήρα μπαλόνια και καρδιές
μία χτένα, ένα φουλάρι
να στολιστώ και να σου πω
καλώς το παλικάρι.

**Ξόρκια θα κάνω στην ζωή
Αυτή που μου ανήκει
Για να την ζήσει τη στιγμή
Πριν η ζωή μ' αφήσει.**

**Ξόρκια γεμίζουν τη φωνή
και προσευχές αιώνιες
να πάψουν φίλε οι ενοχές
να πάψουν οι διχόνοιες.**

Τον μανδραγόρα φύτεψα
τον πότισα με δάκρυ
και την καρδιά μου ανέστησα
να ψάξει αυτό το κάτι.

Υποσχέσεις

(διάλογος μεταξύ δυο ερωτευμένων)

Εκείνος :

Με γέμισες με έρωτες, με χάδια, με φιλιά σου
Και έπειτα με έβαλες στα βάθη την καρδιά σου
Μου έταξες τα όμορφα, βραδιές κι άλλα παιχνίδια
Δεν είπες πως σχημάτιζες σωρούς για τα σκουπίδια.

Με έκανες να χαίρομαι, να θέλω, να ελπίζω
Να καίγομαι σαν έρχεσαι, να πλένω, να σκουπίζω
Βάζω καλό πουκάμισο, χτενίζω τα μαλλιά μου
Και περιμένω μάτια μου να ‘ρθεις στην αγκαλιά μου

Εκείνη :

Τις υποσχέσεις μάτια μου σαν θέλεις να πιστέψεις
Είναι στο χέρι σου εσύ τι θέλεις να διαλέξεις
Είναι η δική σου η καρδιά που θέλει να ελπίζει
Και τι ορίζω στη ζωή δεν το υπολογίζει.

Με χάδια σε νανούρισα μέσα στο όνειρο μου
Ως το πρωί σε κοίταγα να μείνεις στο πλευρό μου
Μα τ’ όνειρο μαράθηκε, χρόνια να περιμένει
ότι μου έταξες καλό.... μα μείναμε δυο ξένοι

Έλα σ' εμένα

Φτιάχνω τραγούδια, μπλέκω τις λέξεις με φωνές
Φτιάχνω τραγούδια, να τα δωρίσω στον αέρα που με καις
Φτιάχνω τραγούδια, υποσχέσεις και ευχές
Έλα σ' εμένα

Φτιάχνω τραγούδια, χαρίζω σκέψεις και φιλιά
Φτιάχνω τραγούδια, μικρό καράβι της στιγμής τα περιττά
Φτιάχνω τραγούδια, να κοίτα.. παίρνουν σάρκα και οστά
Έλα σ' εμένα

Έλα σ' εμένα

Έχω τις πόρτες ανοιχτές
Έλα για λίγο
Τα παράθυρα ψελλίζουν τ' όνομά σου
Έλα σ' εμένα
με Ήλιο και βροχή, θα σχηματίζω μια καρδιά σε κάθε στίχο.

Έλα σ' εμένα

Να ξεκινήσουμε μαζί
Ένα να βρούμε
Το παράθυρο που φαίνεται στον Άδη
Έλα σ' εμένα
Να περπατήσουμε να φτάσουμε ως εκεί, να φυλακίσουμε για πάντα το σκοτάδι.

Χτίζω τους τοίχους
Που χρωματίζαμε καιρό
Γκρεμίζω άλλους να σε αφήσω να γυρίσεις
Ανοίγω δρόμους, γεφυρώνω το κενό
Έλα σ' εμένα την στιγμή να ξαναζήσεις.

Αναποφάσιστη

Αναποφάσιστη κι αν είμαι διαρκώς,
από τα μάτια μου δεν τρέχει άλλο δάκρυ.
Μας πήρε ο άνεμος και κινήσες αλλιώς,
πριν χωριστούμε και μην χάσουμε την άκρη.

Αναποφάσιστη, σκληρή και δυνατή,
ποτάμι δάκρυα απ' τα μάτια κι ας κυλάνε.
Δεν παραδίδομαι στην άδεια την ζωή,
μόνο ζητώ όσα αντέχουν και με πάνε.

Αναποφάσιστη θα ήμουν αν γι' αυτό
που κάθε μέρα τώρα καίγομαι και λιώνω
ακόμα ήθελα να ζήσω απ' την αρχή
αφού με έδιωξε δεν κάνει, το τελειώνω.

Πήρα απόφαση να βγω απ' τη φυλακή,
που το κορμί μου για καιρό με είχε βάλει.
Πόσο πιο όμορφα γελάει ποια η ζωή,
χωρίς τους δράκους του μυαλού της στο κεφάλι.

Καθρέφτης

(χιουμοριστικό)

Κοιτώ στον καθρέφτη και βλέπω εσένα.
Ζήτω μια σου λέξη και μια σου ματιά.
Γιατί σε ρωτάω δεν βρίσκεις κανέναν,
μπουνιά να σου δώσει να αλλάξεις μυαλά.

Και τότε θα βλέπεις την άκρη του κόσμου
Και τότε θα βλέπεις κι εσύ δυστυχώς
τα λάθη που κάνεις, τις ανοησίες
που τώρα ζητάς ν' αγαπώ διαρκώς.

Κουκλίτσα που είσαι και πας να μου φύγεις
Κουκλίτσα εγώ δεν σε παρενοχλώ
Κουκλίτσα πώς θες από με να ξεφύγεις
Κουκλίτσα εγώ δεν σου κάνω κακό.

Αγάπη ζητούσες χωρίς να μου δίνεις
Αγάπη ζητούσες για δυο διαρκώς
Η αγάπη θυσίες ζητά κι ευκαιρίες
Δεν θέλει ανθρώπους πεζούς ευτυχώς.

Κοιτώ στον καθρέπτη και πάλι σε βλέπω
Δυο μάτια με κάνουν να θέλω να πιω
χυμό πορτοκάλι με λίγα παγάκια
και λίγο λεμόνι για να ξεχαστώ.

ΥΓ. Ευχαριστώ που πέρασες από τη ζωή μου. Όλα γίνονται για κάποιο λόγο και εμείς ήρθαμε στην ζωή για να δώσουμε τον καλύτερο εαυτό μας.

Οπισθοχώρηση

Ένα βήμα πίσω έκανα ξανά
Για να λησμονήσω πάλι τα παλιά
Ένα βήμα πίσω έκανα γιατί
Είχα πεθυμήσει ένα σου φιλί

Οπισθοχώρηση ή παραχώρηση

**Πάλι απόρριψη στην άκρη ξεχειλίζει
Κι η συνήθεια με ζαλίζει**

Οπισθοχώρηση ή παραχώρηση

**Η καρδιά σου σαν δακρύζει
Δεν μπορεί παρά να ξαναρχίζει**

Ένα βήμα πίσω έκανα ξανά
Για να λησμονήσω πάλι τα παλιά
Ένα βήμα πίσω να σε θυμηθώ
Κι έπειτα να κάτσω να αναλογιστώ

Οπισθοχώρηση ή παραχώρηση

**Πάλι απόρριψη στην άκρη ξεχειλίζει
Κι η συνήθεια με ζαλίζει**

Οπισθοχώρηση ή παραχώρηση

**Η καρδιά σου σαν δακρύζει
Δεν μπορεί παρά να ξαναρχίζει**

Εσύ

Μεθυσμένη αίσθηση
Μ' έντονη παραίσθηση
Με τριγυρίζεις

Θυμωμένη απαίτηση
Πες το έκτη αίσθηση
Μην το ραγίζεις

Ξεχασμένα τόσα χρώματα
ξεγλιστρούν χίλια αρώματα
πάνω στον τοίχο.
Χρεωμένος έρωτας
Μένει μόνος φέροντας
της καρδιάς τον κτύπο

Εσύ, εσύ, εσύ, εσύ
Είσαι ακόμα εκεί ή έχεις φύγει;
Είσαι ακόμα εκεί ή ψάχνεις αφορμή;
Είσαι ακόμα εκεί.... Εσύ, εσύ, εσύ, εσύ
Εσύ, εσύ, εσύ, εσύ
Είσαι ακόμα εκεί να σε φιλήσω;
Είσαι ακόμα εκεί να σε χαρώ;
Είσαι ακόμα εκεί να σε αγγίξω;
Είσαι ακόμα εκεί για να χαθώ;

Είσαι ακόμα εκεί.... Εσύ, εσύ, εσύ, εσύ

Ἦρθα αγαπημένε

Ἦρθα αγαπημένε μου μην κλαις
Ἦρθα να σε πάρω αγκαλιά για να πετάξω
Ἦρθα αγαπημένε μην αργείς
τώρα τα όνειρα να αδράξω.

Ἦρθα αγαπημένε, απ' το χθες
Κοίτα περιμένω στη γωνία
Ἦρθα τώρα είμαι εδώ κι εσύ μου λες
Ἐρχεσαι κοντά με αγωνία.

Ἦρθα αγαπημένε
σαν βροχή κυλώ στο πρόσωπο σου, σαν το δάκρυ
έλα για να γίνεις αφορμή
και μην νοιάζεσαι θα βρω εγώ την άκρη.

Ἦρθα αγαπημένε...

Ακαταμάχητη ματιά

Συναντηθήκαμε τυχαία
ή κάποιος φρόντισε γι' αυτό;
Αγαπηθήκαμε μοιραία
ή υποκριθήκαμε κι οι δυο;

Ακαταμάχητη ματιά

σαν σε κοιτάζω.

Ακαταμάχητη φωνή

Τώρα φωνάζω:

Πόσο σε θέλω, σε ποθώ
Σε αυτό το χώμα που πατώ
Με ξετρελαίνεις στο χω πει
Μου αναστατώνεις τη ζωή

Έλα κοντά μου, μην ρωτάς
Ζήσε το τώρα μονομιάς
Όλα τα λάθη στη ζωή, σωστά τα κάναμε μαζί.

Στην μουσική

Το ξέρω τώρα
δεν γίνεται να είμαστε μαζί
μα χύνεται το δάκρυ μου ποτάμι στην καρδιά μου.

Γιατί ρωτώ της θλίψης μου δεν πίνεις το κρασί
όταν απόλυτα ταιριάζουν τα φιλιά μου;

Γλυκοχαράζει
Το πρόσωπο σου έρωτα σταζει
Κι ας μην είμαι εκεί
Δεν με πειράζει
Η σκέψη μου με νόημα φωνάζει
Στην μουσική βουλιάζει.

Στην μουσική

**Ζήσε το τώρα, το μετά, το χθες, όπως το θες εσύ
Κάνε το λάθος, το σωστό, κι αυτό για μια ζωή
Δώσε και πάρε πάλι το φιλί караδοκεί.**

Στοιχηματίζω
Θα βρω το νόημα ελπίζω
Κι ας μην είσαι εκεί
Σε ζωγραφίζω
Στου πόθου μου πάνω την τρελή γη
Μεσ' την μουσική.

Νοήματα

Νοήματα θολά,
στον ματιών σου τη φθορά
σαν ταξιδεύω.

Νοήματα κενά,
τα λόγια είναι πολλά
και τα μπερδεύω.

Σκοτάδι δώσ' μου φως
σαν πλέω στ' ανοιχτά
να μην χαζεύω.

Τελειώνει η μοναξιά
Κι αν είσαι μακριά
Δε σα γυρεύω.

Θα πλέω στ' ανοιχτά
και θα μπερδεύω
τη νύχτα με φωτιά
τη μέρα με χαρά
να τη λατρεύω.

Τι να πω;

Αφορολόγητη ακόμα η Αγάπη
μα δεν τη ζούμε αρκετά
μήπως χάνουμε κάτι;

Αφορολόγητη ακόμα η φιλία
κι όλο πιο δύσκολα γίνεται κι αυτό
λες να ναι πλέον αμαρτία;

Τι να πω, τι να σου πω να με πιστέψεις
Αφού το ξέρεις άλλο δρόμο θα διαλέξεις
Δεν θα πιστέψεις
Τι να πω, τι να σου πω για την αγάπη
Δεν έχει λόγια να σου δείξω πως υπάρχει
Μόνος θα καίγεσαι γλυκά όπου βρεθεί αυτό το κάτι.

Πριν σε γνωρίσω

Πριν σε γνωρίσω όλα τα ξέχασα

Όλα τα έφτιαξα ξανά με την μορφή σου

Έμουν σου λέω μια σκιά απ' το κορμί σου

Πριν σε γνωρίσω τίποτα έκανα

Κρύωνε τ' όνειρο μακριά σου

Ζήταγα λίγο απ' τη σκιά σου, στην αγκαλιά σου

Πριν σε γνωρίσω σε περίμενα

Σμιλεύτηκα απ' τη σκιά σου

Όλα τα όνειρα ήταν δικά σου, στην υγεία σου.

Ανάκατα

Στο νέο σπίτι οι αναμνήσεις
Αγκαλιά να με μεθύσεις μ' έναν έρωτα τρελό.
Δεν ζητώ ποια εξηγήσεις
Μένουν μόνο οι αισθήσεις να θαυμάζουν το κενό.

Ανάκατα όλα

**σ' έναν ατέρμονο αγώνα
που να προλάβω προσπαθώ...**

Ανάκατα είμαι

**μα έλα πλάι μου και γύρε
να παλέψουμε κι οι δυο
του μυαλού μας το κενό.**

Σώμα μου μες το σκοτάδι
Να ζητάς ένα σημάδι και να κόβεσαι στα δυο.

Το σημάδι της αλήθειας
Στο όνειρο μιας καληνύχτας, ζωγραφίζει σ' αγαπώ, κι είναι αυτό το μυστικό.

Βασίλισσα Μήδεια

Μια ιστορία θα σας πω
που μοιάζει παραμύθι
Δεν θα ορίσω το σκοπό
το θέμα της ανήκει

Ήταν μια όμορφη κυρά
Βασίλισσα Μήδεια
Είχε του κόσμου τα καλά
Πατρίδα και λατρεία

Μα σαν ο έρωτας χτυπά
κάποιου θνητού την πόρτα
όλα αλλάζουν μονομιάς
η αγάπη κάνει βόλτα

Τα μάτια του Ιάσωνα
κοιτάζουν τη Μήδεια
και δύο παιδιά στα σπλάχνα της
σφραγίζουν την πορεία

Τον αδελφό της σκότωσε
Πατρίδα, φίλους διώχνει
Στα χέρια του Ιάσωνα
μία φωτιά την σπρώχνει
και την στριμώχνει

Ανασαίνοντας

Συμπεραίνοντας απόψε
πως ακόμα δεν ξεχνώ
πως ακόμα σε γυρεύω
πως ακόμα σε αγαπώ
δεν κοιμήθηκα

Κατεβαίνοντας και πάλι
ένα-ένα τα σκαλιά
δεν σου ζήτησα παλάτια
δεν σου ζήτησα λεφτά
εσένα ζήτησα

Ανασαίνοντας

σώπα να ακούσεις την σιωπή που σε χαϊδεύει

Ανασαίνοντας

ρίξε στη μνήμη φυλαχτό κι ας σε ληστεύει

Ανασαίνοντας

**κοίτα γελάει η μοναξιά στην αγκαλιά σου
παίρνει φωτιά απ' την φωτιά σου
και τριγυρίζει τα φιλιά σου**

Γέλιο μου

Η όψη σου Ανατολή
Φωτίζει τη χαρά μου
Τραγούδι και χαμόγελο
Φουντώνει τα πανιά μου

Τα μάτια σου μια ζωγραφιά
Τα χείλη σου αστέρια
Να σ' έχω πάντα αγκαλιά
Χιλιάδες καλοκαίρια

**Γέλιο μου ήρθες και χαρά μου
για να ξυπνάς τα όνειρά μου
σαν βρίσκεσαι κοντά μου**

**Γέλιο μου ήρθες και ψυχή μου
Τώρα ξεκίνησε η ζωή μου
Που σ' έχω πλάι μου, μαζί μου**

γ) Γεμάτος Μουσική



Η φωτογραφία μου αυτή είναι από το video clip του τραγουδιού surella mia ³, δίσκος 'Anghjulini', Κορσική, Γαλλία 2005. Ο δίσκος αυτό είναι γεμάτος μουσική, έμπνευση, συνεργασία και αγάπη. Καλή ακρόαση!

³ Δες <https://www.youtube.com/watch?v=1HBbXr2C09M>- Video Clip of the song 'My sister'/ 'Surella mia'/ 'Ma soeur'/ 'Αδελφέ μου'

Γεμάτος Μουσική

Μουσική υπόκρουση έχουν τα όνειρά μου
Αρμονική συμβίωση ετούτη η χαρά μου.
Στα ήπια ταξίδια μου, που κάνω κάθε μέρα
αυτό είναι από τα υπέροχα, ζωή μου καλημέρα.

Μελωδία πάρε με κοντά σου μάγεψέ με,
γέμισέ τον κόσμο μου, φωνή μου άκουσέ με.
Μέσα από εσένανε στιγμή δεν μετανιώνω,
εσύ με κάνεις να αισθανθώ αθάνατος στο χρόνο.

Γεμάτος μουσική, κάθε μέρα που θα 'ρθει
Είναι μεγάλη, είναι μικρή, είναι η δική μου η στιγμή
Γεμάτος μουσική, έλα κοντά άκου κι εσύ
Να ταξιδέψουμε μαζί, να κάνουμε μια νέα αρχή, στη Μουσική!

Στο κάτω, κάτω της γραφής

Δεν αλλάζουν οι άνθρωποι καρδιά μου
Μονάχα προσπαθούν στα όνειρα να δραπετεύσουν
Μ' ένα χαμόγελο γλυκό την πίκρα ν' αποτρέψουν
Να σε πλανέψουν

Δεν αλλάζουν οι άνθρωποι καρδιά μου
Κι όσοι αγάπησαν τη σιωπή θα τη λατρέψουν
Χάδι της γίνονται σαν τύχει και ζηλέψουν
Θα επιλέξουν

**Στο κάτω, κάτω της γραφής, δεν μου το ζήτησε κανείς εσένα να πιστέψω
Μόνη μου πήρα το σταυρό, αν και τον φόρεσα για να τ' αντέξω
Στο κάτω, κάτω της γραφής, ένα καράβι υπομονής δεν μπόρεσε ν' αράξει
Άλλαξε χρώμα και πανιά μα δεν πλησίασε ξανά ταξίδι να μου τάξει**

Δεν αλλάζουν οι άνθρωποι καρδιά μου
Κι ίσως αν λίγο στη ζωή σου θα χωρέσουν
Πάλι δικό τους δρόμο θα διαλέξουν
Θα το μπορέσουν (...)

Mon amour

Am Em

Mon amour étoile de ma vie

C G

Je pense encore à toi-même si c'est fini

Am Em

Notre histoire ces quatre années

C G

Restera dans mon âme à jamais

C G

Mon petit ange je veux que tu sois heureux

C D

Mon petit cœur je prierai ton bonheur

Am Em

Mon amour étoile de mes nuits

C G

Tu resteras dans mes rêves pour toute la vie

Am Em

Ne soit pas triste cela nous fait mal

C G

Garde le sourire et l'espoir dans ton âme

C G

Mon petit ange je veux que tu sois heureux

C D

Mon petit cœur je prierai ton bonheur

Αναπολώ

Αντιστέκομαι

στου συρμού τον μακρόσυρτο ήχο
στης καρδιάς της δικής μου τον κτύπο
αντιστέκομαι

Παραδέχομαι

σε μια κίνηση ζω κι αναπνέω
θεωρώντας πως είναι σπουδαίο
παραδέχομαι

**Κι αναπολώ... τις πιο ανέμελες στιγμές
Φορές μου φαίνεται πως χθες
στην αγκαλιά σου με κρατούσες κι είν' αυτό
ότι πιο όμορφο μπορώ να φανταστώ**

**Κι αναπολώ ...το πρόσωπο σου ζωγραφιά
Γλυκιά νεράιδα μου εσύ να σαι καλά
Κι εγώ στο πλάι σου μπορώ να φανταστώ
ότι αξίζει να πληρώνω ότι χρωστώ**

Αποδέχομαι

μυρωδιές και ουσίες σου ξένες
του μυαλού τους τις αγαπημένες
αποδέχομαι

Μα δεν έρχομαι

Είμαι πάντα κοντά σου το ξέρεις
Μην ξεχνάς πάλι να αναφέρεις
πως δεν έχει στον κόσμο αυτό
απ' τη σκέψη σου πιο μαγικό
-Ρεφρέν-

Ανταπόκριση

Σε ζητώ,
στον δρόμο τις ακρογιαλιές,
σε λόγια ξένα απ' το χθες,
σε χώρους που έχασα προχθές.
Σε ποθώ,
τις ώρες μου όλες τις μισές,
τις αφανέστερες πληγές,
στις αναμνήσεις απ' το χθες.

**Δεν ξεχνώ, κι αυτό πάλι πληρώνω
Μα δεν ζω, και τώρα σου θυμώνω
Ανταπόκριση ψάχνω να βρω
Μα το έργο μου μένει μισό.**

Σε ζητώ, στις φαντασίας εμμονές
Σε ποθώ, κι εσύ μου λες υπερβολές
Δεν ξεχνώ, κι αυτό δεν μετανιώνω
Μα δεν ζω, υπάρχω μες τον πόνο

Μη γυρνάς, σε παλιές συνταγές που πληγώνουν
Μη ζητάς, μυστικά μου κρυφά που σκοτώνουν
Ανταπόκριση στη μοναξιά μας δεν υπάρχει
Εμείς ορίζουμε του ονείρου μας την άκρη

Μη γυρνάς, σε παλιές συνταγές που πληγώνουν
Μη ζητάς, μυστικά μου κρυφά που σκοτώνουν
Ανταπόκριση στον έρωτα σου μόνο
Για να γιατρεύουμε κάθε μας πόνο

Μη ζητάς

Μη ζητάς, του δρόμου τις ακρογιαλιές
Μη μεθάς, οι ώρες φαίνονται τρελές
Μην ξεχνάς, τα χαμένα σου πάθη
Να μιλάς, για όσα έχουμε μάθει

Μη ζητάς, τις φαντασίας εμμονές
Μη μιλάς, τα λόγια είν' υπερβολές
Με μεθάς, κι αυτό πάλι πληρώνω
Μα ποτέ δε μετανιώνω

Μη ζητάς, τα λάθη φαίνονται φθηνά
Μη μιλάς, ακούς τραγούδια φωναχτα
Το ξημέρωμα θα θελα μόνο
Να τελειώσω μαζί σου το χρόνο

Μη ζητάς, τα τραίνα έφυγαν στο χθες
Μη μιλάς, στα είπα όλα και δε φταις
Την καρδιά σου στο πλήθος αγγίζω
Και πετάω μακριά σου το γκρίζο

Μαγεμένο ταξίδι

Όταν θα συναντηθούμε εμείς, όταν θα συναντηθούμε
Φωτιά θα καίει στα στήθη η ψυχή, πώς να μην προδοθούμε ;
Σε ταξίδι με πας μαγικό και ξεχνώ κάθε μου πίκρα και δάκρυ
Σε ταξίδι με πας μαγικό τώρα ξέρω ήταν γραφτό ...

Σε μαγεμένο ταξίδι με πας
Όταν στα χέρια σου με ξεκουράζεις
Σε μαγεμένο ταξίδι με πας
Κάθε στιγμή που εσύ μ' αγκαλιάζεις

Σε μαγεμένο ταξίδι με πας
Δεν έχω λόγια να το περιγράψω
Μονό αφήνομαι να μ' αγαπάς
Και να μου βάζεις φτερά

Όταν αγκαλιαστούμε εμείς, όταν αγκαλιαστούμε
Φωτιά θα καίει στα στήθη η ψυχή, πώς να μην προδοθούμε
Σε ταξίδι με πας μαγικό και ξεχνώ κάθε μου πίκρα και δάκρυ
Σε ταξίδι με πας μαγικό τώρα ξέρω ήταν γραφτό ...

Σαν Ζωγραφιά

Ζωγράφισα μία καρδιά κι ένα ουράνιο τόξο,
κι ένα χαμόγελο γλυκό την πίκρα σου να διώξω
Ζωγράφισα μια αγκαλιά στης μέρας τη μαγεία
ένα παράθυρο ανοιχτό σε μια παλιά ιστορία

Είσαι απλή σα ζωγραφιά γλυκιά μικρή ζωή μου
Είσαι μικρή πολύ μικρή κι ευαίσθητη ψυχή μου
Είσαι απλή και θέλει αυτό τόσα πολλά να πάθεις
Κυλούν τα χρόνια σα νερό κι έχεις πολλά να μάθεις

Ζωγράφισα τα λόγια σου, που θέλησα ν' ακούσω
Κι όλου του κόσμου τις φωνές ξανά θα παρακούσω
Ζωγράφισα τα λόγια μου, εκείνα που σου είπα
Αν και σε ήξερα καλά τη δύναμη τη βρήκα

Είσαι απλή σα ζωγραφιά γλυκιά μικρή ζωή μου
Είσαι μικρή πολύ μικρή κι ευαίσθητη ψυχή μου
Είσαι απλή και θέλει αυτό τόσα πολλά να πάθεις
Κυλούν τα χρόνια σα νερό κι έχεις πολλά να μάθεις

Είσαι απλή σα ζωγραφιά, είσαι μικρή σα χιόνι
Είσαι γλυκιά σαν όνειρο, τι κι αν αυτό πληγώνει
Είσαι απλή και θέλει αυτό τόσα πολλά να πάθεις
Κυλούν τα χρόνια σα νερό κι έχεις πολλά να μάθεις

Βυθός

Χάνομαι κοντά σου
Κρύβομαι γλυκά
Λιώνω στου κορμιού σου
την απέραντη δροσιά

Χάνομαι μαζί σου
Μη ρωτάς γιατί
Κάθε μου ταξίδι
σ' ένα σου φιλί

Μες το βυθό σου
θέλω να ζω
Μες το βυθό σου
Να βρω το ρυθμό

Μες το βυθό σου
πάμε ξανά
Φίλα με κι άσε με – Βρες με και χάσε με – Πάρε (πάλι) στη δική σου αγκαλιά ..

Κι όλο κύκλους κάνω
Ψάξε να με βρεις
Πιο να' ναι το παιχνίδι
Ποιος να είναι ο νικητής

Κι όλο κύκλους κάνω
ώσπου να βυθιστώ
Μέσα από εσένα ψάχνω
Εμένανε να βρω Περαστική Αγάπη

Περαστική Αγάπη

Κουράστηκα να υποφέρω
Να αναρωτιέμαι σε τι έφταιξα εγώ
Από τους άλλους δε διαφέρω
Μόνο που θέλησα κοντά σου να βρεθώ.

Κουράστηκα να χαραμίζω
Όλα τα βράδια από εσένα μακριά
Για κοίταξε με δε θυμίζω
Μία κορνίζα στο δωμάτιο, στη γωνιά.

Περαστική είναι η Αγάπη
Ζωγράφισε κάπου στο χάρτη
Κι έφυγε γι' άλλη αγκαλιά.

Τη ζωγραφιά μου δε χαρίζω
Για 'σένανε δε χαραμίζω
Απ' του κορμιού μου τη μπογιά.

Βαρέθηκα τα διαφορά σου
Τα θέματα που έχεις τα πολλά
Κάνεις τα κόλπα τα δικά σου
Παιχνίδι την δική μου την καρδιά

Βαρέθηκα την προσμονή μου
Να περιμένω ποια φαντάζει οριστικό
Είμαι ένα πiónι στο κορμί σου
Που ξέφυγε απ' της παρτίδας το ρυθμό. Σε ευχαριστώ.

Στης Συνήθειας Την Ποδιά

Ξύπνησα... πάλι Δευτέρα

Παίρνω πρωινό και φεύγω σφαίρα

Τρέχω να φτάσω στη δουλειά

Μέσα το μετρό το μέτρο χάνω

Χέρια και σώματα το έν' παν στ' άλλο

Σιγά βρε άνθρωπε...στην άκρη πια...

Πάλι απ' την αρχή

Το ίδιο το βιολί

Οι ίδιες μυρωδιές

Συνήθεια τί τα θες;

Πάλι προσοχή

Ανάπαυση γιατί;

Μην κάνεις έτσι μη

Θα κλάψει το παιδί

Σ' αυτό το δρόμο

τα σοκάκια είναι γνωστά

κάθομαι πάλι

στης συνήθειας την ποδιά

Τα μάτια κλείνω κάποιο όνειρο να δω

Γελάω πάντα , φτάνει εσύ να είσαι εδώ

Στο συνεργείο, με κατάγματα πολλά

Γίναμε δύο, μόνο αυτό να σαι καλά.

Φτου και βγαίνω

Κρυβόμαστε στη σκέψη μας
Τις νύχτες με φεγγάρι
Κι όλου του πόνου τον καημό
Ακούει το μαξιλάρι.

Κρυβόμαστε στα όνειρα
Σαν ψάχνουν να μας βρούνε
Οι μελωδίες της στιγμής
Που χρόνια παρακούμε.

Φτου και βγαίνω

Δε μικραίνω, ήμουν πάντοτε παιδί

Φτου και βγαίνω

Κι αν το θες ξαναφυλάω

Δε χωράω μες της ζωής την παρακμή

Κι εγώ που πάντα κρύβομαι
Μέσα στην αγκαλιά σου
Κάθε μια νύχτα που θα 'ρθει
Θα πίνω στην υγεία σου

Αυτή την ώρα είν' αυτή η τέλειά κρυψώνα
γλέντι, τραγούδι και δροσιά όσο μεθούν τα χρόνια.

Χορός μολυβιών

Πήραν φωτιά τα χέρια μου
Χίλια φτερά η καρδιά μου
Του κόσμου τα μαχαίρια μου
Ταράξαν τα μυαλά μου.

Πένες, στυλό και κομφετί
Χορεύουν στο χαρτί μου
Είσαι πολύπλοκη ζωή
Μα χόρεψε μαζί μου.

Μολύβι χόρεψε κι εσύ
Κούνησε το κορμί σου
Να ζαλιστούμε απ' το χορό
Να ξεχαστώ μαζί σου.

Χορός Μολυβιών

**Σε πλάνο Θεών, θα ζωντανέψω
Μην πας μακριά, μου δίνεις χαρά και θα γιατρέψω.**

Πήραν νερό τα μάτια μου
Δρόσισε το κορμί μου
Έφυγαν κύματα θολά
Ανάσανε η ψυχή μου.

Χορός Μολυβιών

**Σε πλάνο Θεών, θα ζωντανέψω
Μην πας μακριά, μου δίνεις χαρά και θα γιατρέψω.**

Εσένα

Mi-

Do-

Ανοίγεις το παράθυρο χρυσό μου

Κι εγώ εκεί να βλέπω τι φοράς

Τα μάτια σου αγναντεύω όνειρό μου

Do-

Si-

La-

Sol-

Και στ' άγνωστο ταξίδια εσύ με πας

Τις νύχτες όταν πέφτω στο κρεβάτι

Καρδιά μου δεν μπορώ να κοιμηθώ

Σε σκέφτομαι χωρίς να κλείνω μάτι

Και στ' όνειρο μου εσένα αναζητώ

Εσένα ονειρεύομαι ψυχή μου

Εσένα θέλω εσένανε ποθώ

Αγάπη, γλύκα, πόνε της ψυχής μου

Χρωμάτιζε το κάθε μου λεπτό.

Τίποτα

Του έρωτα η μουσική,
πόσο φαντάζει μακρινή
όταν δεν είσαι πια κοντά μου.

Στ' άδειο δωμάτιο σκιές,
δεν έχεις φύγει μα δε λες
«έλα κοντά μου».

Τίποτα

μια φωνή και συνθήματα από αγάπες που κέρασαν.

Τίποτα

κουρασμένα τα βήματα το δρόμο απέναντι πέρασαν.

Τίποτα

μια ιδέα, δυο όνειρα, ζωγραφιά δίχως χρώματα, άδεια.

Τίποτα

τόσα θες από εμένανε και δε θέλεις κανένανε για τα άδεια σου βράδια.

Τίποτα.

Λες

Είπες καρδιά μου στην αρχή,
πως του μυαλού τη λογική
Θέλεις ν' αγγίζεις.

Τώρα δεν ξέρεις πια τι θες
Είμαι δικιά σου κι ας μου λες
Ανακαλύπτεις.

Λες (...) δεν με θέλεις άλλο πια
Λες (...) και με φέρνεις πιο κοντά
Δεν αναπνέω
Καίγομαι πάλι στον ρυθμό
Δεν έχω χάσει το σκοπό
Είναι μοιραίο.

Της ερημιάς ταξίδια

Τώρα ζητάς συγνώμη, σε πνίγει η ενοχή
Δε σκέφτηκες καθόλου πόσα περάσαμε μαζί
Τώρα ζητάς να μείνω, μα έφυγες εσύ
Την αγκαλιά μου πρόδωσες, αλήθεια πες γιατί

**Ερείπια κομμάτια μου, σε είχα σαν τα μάτια μου, πιο πάνω απ' την καρδιά μου
Δροσιά να μην ζεσταίνεσαι, στην παγωνιά να καίγεσαι γλυκά απ' τα φιλιά μου.
Πήγαινε (...) φύγε γρήγορα, τελειώσανε τα θύματα, διέλυσαν τα συντρίμια
τα λάθη μου ξεπέρασα, εσένα τώρα κέρασα της ερημιάς ταξίδια.**

Δεν έχω άλλο πόνο, σκορπίσαν τα παλιά
Κι αν κλείσανε οι δρόμοι, δεν έχει διαφορά
**Ξεπέρασα το δάκρυ, κομμάτια ο καημός
Και βρήκα άλλη αγάπη για να μου δίνει φως (x 2)**

**Ερείπια κομμάτια μου, σε είχα σαν τα μάτια μου, πιο πάνω απ' την καρδιά μου
Δροσιά να μην ζεσταίνεσαι, στην παγωνιά να καίγεσαι γλυκά απ' τα φιλιά μου.
Πήγαινε (...) φύγε γρήγορα, τελειώσανε τα θύματα, διέλυσαν τα συντρίμια
τα λάθη μου ξεπέρασα, εσένα τώρα κέρασα της ερημιάς ταξίδια.**

Ζωγραφιά μου

Αυτά που δεν σου έγραψα
Θέλω να ζωγραφίσω
Με θάλασσα τα μάτια σου
Με δρόμους το κορμί σου
Με δέντρα και υπόστεγα την άτακτη ζωή σου

Αυτά που δεν ψιθύρισα
Θέλω να τραγουδήσω
Το **Do** θα βάλω για αρχή
Με **Re** θα συνεχίσω
Ωσπου για τα πιο όμορφα να βγω να σου μιλήσω

Ζωγραφιά μου, ζωγραφιά μου

Έχεις όλα τα κλειδιά μου
Ταξιδεύεις στο απέραντο του νου, κι εγώ γίνομαι κομμάτι του ουρανού.
Ζωγραφιά μου, ζωγραφιά μου
χρώμα γίνεται η φωτιά μου
και συνοδεύει τις στιγμές του λυτρωμού, χωρίς να υπάρχει ώρα αποχωρισμού.

Αυτά που δεν μου είπανε
Τα νιώθω εδώ μαζί σου
Είναι η στιγμή μου μια φωτιά
Και καίγομαι μαζί σου

Αυτά που δεν αντίκρισα
Δεν έχουν σημασία
Είναι η ζωή μας μια σταλιά
Αυτή είναι και η ουσία

Αναζητώ

Γυρεύω πάλι της θύμησής σου το σημάδι
Μια αγκαλιά σου ένα σου χάδι
Κι όλο βουλιάζω στο απέραντο κενό

Γυρεύω πάλι ένα φως μες στην ζαλάδα
Ένα χαμόγελο μες στη λιακάδα
Μία σου κίνηση να νιώσω πως ζω

Αναζητώ τη λάμψη μες το βλέμμα
Ένα χαμόγελο σαν ψέμα
Μια καληνύχτα σου γλυκιά πριν κοιμηθείς

Αναζητώ τις νύχτες που μου λείπεις τόσο
Ένα κομμάτι ουρανό να δώσω
Κάπου να πιαστώ
και να πιστέψω πάλι απλά πως θα μπορέσω να σωθώ.

Ρώτα με

Οι στίχοι αυτοί μελοποιήθηκαν: "Ρώτα με" (Ask me) by CONTRAST the Band

Music: Panos Striglis, Lyrics: Margarita Kefalaki

Άκουσε το στο: https://www.youtube.com/watch?v=tBEOqcyA_jU&ab_channel=PanosStriglis

Είναι ο έρωτας φιλή
Χαμόγελο που κλαίει
Γίνεται χάνι και φωτιά
Βαθιά μέσα με καίει

Είναι η ζωή μας μια σταλιά
Σα δάκρυ από σταγόνες
Μέχρι να πιούμε μια γουλιά
Περνάνε οι χειμώνες

**Ρώτα με, ρώτα με τώρα ότι θες να μάθεις από εμένα
Ρώτα με, τι κι αν η αλήθεια μάτια μου σου φαίνεται σαν ψέμα.
Ρώτα με, ρώτα με τώρα αν μπορείς και θέλεις να μ' ακούσεις
Ρώτα με, έστω κι αν πάλι τελικά πως θα με παρακούσεις.**

Είναι παιχνίδι η ζωή
Γυρίζω στα θρανία
Με καρτερούνε ζαβολιές
Κι αστέρια σε βιβλία

Γίνε παιχνίδι μου κι εσύ
Χαρά μου και ψυχή μου
Έλα να παίξουμε μαζί
Μες την τρελή ζωή μου.

Σαν ερωτευμένος

Χασάπικο χορεύω

Τα μάτια που λατρεύω, γεμίζουνε φωτιά.

Και σαν ερωτευμένος

Γυρίζω τρελαμένος, τα στέκια τα παλιά.

Κρύψε με στ' άρωμα σου

Κι η λάγνα ομορφιά σου, να μην αδιαφορεί.

Θα φύγω κερδισμένος

Και σαν ερωτευμένος, θα πάρω αναπνοή.

Στης μαχαιριάς τη ζάλη

Εσένα θέλω πάλι, μα χάνω το ρυθμό.

Γυρίζω σα χαμένος

Δε νιώθω μπερδεμένος, δε θέλω να κρυφτώ.

Επιφυλάσσομαι, δεν αντιγράφομαι

Τα μάτια που λατρεύω γεμίζουνε φωτιά

Και σαν ερωτευμένος, χορεύω τρελαμένος

Στα στέκια παλιά.

Κρύψε με στο άρωμα σου

Κι η μαύρη η καρδιά σου ποτέ δεν συγχωρεί

Σαν ανεμοδαρμένος, εγώ ερωτευμένος αξίζω τη ζωή, και έρχομαι εκεί

Βήματα Βαριά

Έκανα βήματα βαριά
Μες τη δική σου αγκαλιά
Να κατοικίσω

Έδιωξα δράκους και Θεούς
Μα εσύ κανέναν δεν ακούς
Έκανες πίσω

Βήματα βαριά

Κάνω ξανά

Τον έρωτα να σου θυμίσω

Βήματα βαριά

Θέλει καρδιά

Το άπιαστο να το ορίζω

Νιώθω την άδεια σου καρδιά
Και μελαγχόλησα ξανά
Γύρισε πίσω

Άλλον κανέναν μην ακούς
Ξέχασε φίλους και εχθρούς
Να σε κερδίσω

Διάφανη μοναξιά

Μια φωλιά να μπει χαμόγελό μου αναζητώ
Μα χάθηκα ξανά στο απόλυτο κενό
Τον κόσμο στο φιλί των τραγουδιών παρατηρώ
Μέσα στις λέξεις, μελωδίες μαγικών σκοπών το σ' αγαπώ

Τις σκέψεις τις πολύ δικές μου σου παραχωρώ
Στέλνω λουλούδια και ευχές για έναν χορό
Που θα μας πάει πέρα μακριά
Από τον κόσμο πέρα από τη στεριά

Διάφανη μοναξιά
Σε συνήθισα κοντά
Κι όμως μένω στη σιωπή
Κάθε τέλος μια αρχή

Διάφανη μοναξιά
Ξενυχτούμε αγκαλιά
Λέει εκείνη η φωνή
Φτάνει να 'μαστε μαζί

Αγκάλιασέ με, κράτησέ με δυνατά κι ας λείψεις πάλι
Παράκουσέ με, αν σου πω 'φύγε μακριά' μέσα στη ζάλη

Φυλάκισέ με, σαν είμαι πάλι φυλακή ζητώ εσένα
Σημάδεψέ με, σκότωσε το κάθε μυστικό κι ας είναι ψέμα

Δίχως Αγάπη

Οι στίχοι αυτοί μελοποιήθηκαν: "Δίχως Αγάπη" (Without Love). Cd Φιλί φιλή σ'αναζητώ...

Music: Γιάννης Βλάχος, Lyrics: Margarita Kefalaki

Μπουζούκια Παναγιώτης Καμπάνης, Ενορχήστρωση Άκης Μελής Earth Sound Studio

Άκουσε το στο:

https://www.youtube.com/watch?v=hfu0aDKXaeg&ab_channel=%CE%93%CE%B9%CE%AC%CE%BD%CE%BD%CE%B7%CF%82%CE%92%CE%BB%CE%AC%CF%87%CE%BF%CF%82

Εσύ δεν άξιζες τη σκέψη και το κλάμα

Ούτε τα χάρδια την αγάπη τα φιλιά

Είσαι δοσμένος σε ένα άλλο μονοπάτι

Δεν έχεις μάτια για τη δική μου αγκαλιά

Δίχως Αγάπη χάρδι δάκρυ και φιλή

Δεν έχει ελπίδα του κορμιού μας η πνοή

Δίχως τον έρωτα, το πάθος, το λυγμό

Μένει το όνειρο μισό και σκοτεινό

Ήσουν ο ήρωας η ανάγκη της ζωής μου

Ήσουν το όνειρο που έμεινε κρυφό/ ήσουν το όνειρο που έμεινε μισό

Κι έγινες τώρα μια ιδέα φορτισμένη

με' όλα τα ψέματα που δεν κατάφερα να πω

Ρεφρέν

Εκκρεμές

Όλα γύρω μου πως τρέχουν
Με περνούν, δεν με προσέχουν
Ακατάστατη η λύπη
Κι ο θυμός δεν μου ανήκει

Ονειρεύομαι πως έχω
Τόσα όσα θα αντέχω
Και στα χρώματα κινούμαι
Δεν το κρύβω, δεν αρνούμαι

Εκκρεμές,

μπορεί να περιστρέφεται, δεν θέλω αναστολές

Εκκρεμές,

όχι από το κέντρο βάρους του,

απ' το άλλο που δεν θες.

Δεν καίγομαι από έρωτα
Δεν έχω αμαρτίες
Αυτό που θέλω έρχεται
Χωρίς δικαιολογίες.

Αλήθεια λέω φαίνεται
Τα λόγια ταπεινά
Απλά τα περιγράφουνε
Δεν βγάζουμε μιλιά.

Κιμωλία

Χαράχτηκαν τα χρόνια μου
με χίλιες δυο κουβέντες
με όμορφα κι απίθανα
με ήρωες και αφέντες

Ξεκίνησαν οι μέρες μου
ταξίδια να με πάνε
ο δρόμος είναι οδηγός
τα χρόνια με κοιτάνε

**Κι είναι η ζωή σαν κιμωλία
γράφετε πάνω σε θρανία
μεγαλώνω....**

**Πάνω στον πίνακα τον μαύρο
άσπρο γεμίζω και τον πόνο
θανατώνω**

**Κι είναι η ζωή σαν κιμωλία
γράφετε πάνω στα θρανία
δεν μετανιώνω
Σκόνες, τριξίματα, κομμάτια
κι όταν πονέσουνε τα μάτια
αλλάζω δρόμο**

Ονειρεμένα μονοπάτια

Ο καταρράκτης των ματιών σου
Βροντές ξεκρέμαστα θεριά
Μάγισσες τέρατα του αγέρα
Πάρτε τα όλα μακριά

Αλληθωρίζει το φεγγάρι
Στο πρόσωπο σου το γυμνό
Σαν ακυβέρνητο καράβι
Μένω και χάνω το σκοπό

Μεγάλη νύχτα

Κράτησέ με

Ταξίδι πάρε με μακριά

Σε ονειρεμένα μονοπάτια, σε παραμύθια με φτερά

Άλλο να ξέρεις δε ζητάω

Απ' το κρυμμένο σου φιλί

Που όταν το βρήκα το φοράω και δεν ρωτάω πως και τι

Κράτησε με, ταξίδεψε με, μάγεψέ με, μα ξέχασε με, εσύ

Κράτησε με, ταξίδεψε με, μάγεψέ με, να ξεχαστούμε μαζί

(ανδρική φωνή- απάντηση)

Βάζω στο χέρι σου κλειδί μου

Μόνο γι' εσένα που κρατώ

Σ' ονειρεμένα μονοπάτια

Να ταξιδέψουμε κι οι δυο.

Κράτησε με, ταξίδεψε με, μάγεψέ με, μα ξέχασε με, εσύ

Κράτησε με, ταξίδεψε με, μάγεψέ με, να ξεχαστούμε μαζί

(ανδρική φωνή- απάντηση)

Όνειρο μην ξυπνάς

Αναρωτιέμαι μάτια μου

Γιατί να σε γνωρίσω

Και να σε βάλω στην καρδιά

Βαθιά να σε αγαπήσω

Είναι η μοίρα μου αυτή

Τα βήματα π' ορίζει

Είναι αυτή που διάλεξε

Αγάπη να θυμίζει

Όνειρο αν είσαι μην ξυπνάς

Τη μοίρα μου ορίζεις

Μέσα σε χάρδια και φιλιά

Γλυκά να με ζαλίσεις

Όνειρο αν είσαι μην ξυπνάς

Λέω στον εαυτό μου

Μια που κοιμάμαι κι είσαι εσύ

Το άλλο το μισό μου

Κιμωλία

Πώς γέμισαν τα χρόνια μου
με χίλιες δυο κουβέντες
με όμορφα και άσχημα
κι ένα σωρό αφέντες

Πώς μ' άφησαν οι μέρες μου
με όνειρα κι ελπίδες
δεν βρήκα δρόμο κι οδηγό
κρυμμένες ηλιαχτίδες

**Κι είναι η ζωή σαν κιμωλία
γράφετε πάνω στα θρανία
κι ας μεγαλώνω**

**Πάνω στον πίνακα τον μαύρο
άσπρο γεμίζω και τον πόνο
τον σκοτώνω**

**Κι είναι η ζωή σαν κιμωλία
γράφετε πάνω στα θρανία
δεν μετανιώνω
Σκόνες, τριξίματα, κομμάτια
κι ας με πονέσανε τα μάτια
κερδίζω χρόνο**

Παράδεισος και Κόλαση

Ο παράδεισος κι η κόλαση μια ανάσα μακριά
μια βυθίζομαι και μία πάλι τρέχω τα σκαλιά.
Μα όταν κάποτε οι σκέψεις πάλι σπρώχνουν στο κενό,
δεν υπάρχει ποια παράδεισος, στην κόλαση γερνώ.

Ο παράδεισος κι η κόλαση υπάρχουν στη ζωή
Και στο χέρι μας το ξέρω βρίσκεται το καθετί
Στον παράδεισο με στέλνεις όταν έρχεσαι κοντά
Μα κι εκεί ίσως βουλιάζω, καίγομαι καμιά φορά.

Παράδεισος και Κόλαση, σαν ένα μονοπάτι
Το διασχίζουμε κι οι δυο, μου κλείνεις και το μάτι
Παράδεισος και Κόλαση, υπάρχει στη ζωή μας
Και ταξιδεύουμε συχνά την όμορφη ψυχή μας

Τι παράξενος ο κόσμος, όταν χάνονται οι φωνές
Τα αισθήματα κι η τρέλα έρχονται χωρίς ντροπές
Πόσο θα θελα να θέλεις να μην είσαι μακριά
Σαν της ερημιάς οι δρόμοι αγγίζουν την καρδιά.

Συμπληρώνεις τη ζωή μου, με γεμίζεις προσμονή
Σαν χαϊδεύεις τα μαλλιά μου με ένα ξέφρενο φιλί
Σου φωνάζω δεν με νοιάζει που διαγράφεις τα παλιά
Ψέματα σου λέω, έλα και τα λόγια περιττά

δ) Από τα παλιά



Από την γη ερχόμαστε και στον ουρανό ίσως να πάμε. Παλιά και νέα ανακατεύονται για να σχηματίζουν αυτό που είμαστε σήμερα και να χρωματίσουν τον υπέροχο κόσμο μας. Από τα παλιά κρατάμε τα διδάγματα. Γιατί αυτά μας έκαναν αυτό που είμαστε σήμερα.
Copyright: MK, 2021

Δε λυπάμαι

Μπορεί να έχω φύγει
μα ξέρεις δε σε ξέχασα αστέρι της καρδιάς μου.
Οι αγάπες μας που μας 'λείψαν
πολύ που αγαπήσαμε, ποτέ δε λησμονάνε.

Μένεις εκεί τώρα κι εσύ
να μου θυμίζεις πόσα μπορώ ν' αντέξω.
Μένεις εκεί τώρα κι εσύ
να με γεμίζεις συναισθήματα.
Μένεις εκεί τώρα κι εσύ
να μου κοστίζεις τόσα δάκρυα.

Μα δε λυπάμαι, δε λυπάμαι
αφού ήμουν ικανή για να σε ζήσω.
Μα δε λυπάμαι
αφού μπόρεσα την όψη σου να αγγίξω.
Μα δε λυπάμαι
γιατί αγάπησα το κάθε μας λεπτό.

Η τελευταία αλήθεια...

Τα όνειρα μου...

Ένας κήπος με λουλούδια

Κόκκινα, πράσινα, μοβ, μπορντό και θαλασσιά

Ο Ήλιος τ' αγγίζει απαλά και παιχνιδίζει σαν παιδί μικρό...

Πόσο μικρά είναι τα χεράκια του

Θεέ μου σαν άσπρο χνουδάκι από τη γύρη λευκού λουλουδιού το δερματάκι του...

Κι εγώ να στέκω σαν χαζή

Να τον κοιτάζω...

Να τον κοιτάζω...

Να τον κοιτάζω...

Να απολαμβάνω κάθε στιγμή της παρουσίας του στη μικρή ζωή μου.

Είναι αυτή η τελευταία αλήθεια ;

Συνειδητοποιώ τόσα πράγματα σημαίνει για εμένα...

τόσες αλήθειες που ξυπνάει στην καρδιά,

πόσα μου λέει με ένα του βλέμμα, με ένα του χαμόγελο,

μ' ένα του ζεστό και τρυφερό άγγιγμα από τα βάθη του ουρανού.

Αυτή η τελευταία αλήθεια.

Μην ξεχνάς κοριτσάκι

Μην ξεχνάς κοριτσάκι,

πως κάθε αποτυχία σου επιτρέπει να ανεβείς ένα σκαλοπάτι προς την επιτυχία.

Μην ξεχνάς κοριτσάκι,

υπάρχουν και αληθινά αισθήματα σ' αυτόν τον κόσμο, αρκεί να θέλεις πραγματικά να τα αδράξεις.

Μην ξεχνάς κοριτσάκι,

πως κάθε μικρή σταγόνα που κυλά από τα μάτια σου σε κάνει πιο δυνατή.

Μην ξεχνάς κοριτσάκι,

πως υπάρχει αγάπη, φιλία, ενδιαφέρον, εκτίμηση, θαυμασμός, και δεν πρέπει να χάνεις ποτέ την ελπίδα και να αμελείς τα όνειρα και τους στόχους σου

Μην ξεχνάς κοριτσάκι,

πως είσαι πολύ τυχερή που ήρθες σ' αυτόν τον κόσμο...για να δεις, να γνωρίσεις, να δώσεις, να πάρεις, να μοιραστείς, να γευτείς, να αγγίξεις, να αναρωτηθείς, να απογοητευτείς, να πιστέψεις, να κλάψεις, να προδοθείς, να γελάσεις, να μελαγχολήσεις, να αγαπήσεις και να αγαπηθείς.

Μην ξεχνάς κοριτσάκι,

υπάρχουν κάποιοι που σ' αγαπούν αληθινά και θα είναι πάντα εκεί ότι και να γίνει, για να σου κρατήσουν το χέρι σε μια δύσκολη στιγμή.

Μην ξεχνάς κοριτσάκι,

έστω κι αν υπάρχουν φορές που νιώθεις πως τίποτα δεν είναι πια σωστό, εγώ θα βρίσκομαι γι' εσένα εδώ.

Μην ξεχνάς κοριτσάκι.

Τώρα τι θες;

Πλησιάζεις δειλά και με κοιτάζεις
Του κορμιού μου την τάση ταράζεις
Έρχεσαι ξανά εδώ και τώρα
Πλημυρίζεις ετούτη την ώρα.

Τώρα τι θες, άσε με ήσυχο.

Μη μου μιλάς, φαίνεται αφύσικο.

Τώρα τι θες, άσε με μόνο μου.

Φύγε μακριά, έχω τον πόνο μου.

Τι σε ενοχλεί, πάρε τις κάλτσες σου.
Και τα χαρτιά, να και οι γλάστρες σου.
Πώς να το πω, θέλω τον χρόνο μου.
Τι με κοιτάς, άσε με μόνο μου.

Τώρα τι θες, άσε με ήσυχο.

Μη μου μιλάς, φαίνεται αφύσικο.

Τώρα τι θες, άσε με μόνο μου.

Φύγε μακριά, έχω τον πόνο μου.

Μη ζητάς συγγνώμη

Να ισορροπήσω τη στιγμή προσπάθησα,
Μα στου ονείρου μου τη δίνη χάθηκα.
Ήχους γλυκούς και μελωδίες,
λόγια πολλά και θεωρίες.

Μέσα στον θρίαμβο της λήθης πιάστηκα
Να σταματήσω να στο πω κουράστηκα
Μια καταιγίδα αναβόσβησε τα χρώματα
Μην με μπερδέψεις και ξεχάσω τα ονόματα.

Μην ζητάς συγγνώμη για τη ζωή που έζησες
Μην ζητάς συγγνώμη για τη στιγμή που έδυσες
Μην ζητάς συγγνώμη για ότι χθες δεν καταφέραμε
Μόνο προσπάθησε να λες, πως τόσο δεν διαφέρουμε.

Χαμόγελα

Δρόμος με λουλούδια
Όμορφα τραγούδια, τόσες εμπειρίες
Έγραψα μια ιδέα κι ήθελα παρέα
Για τις αμαρτίες

Έρωτα μυρίζει
Χρόνια με κερδίζει, έλα, λίγο ακόμα
Όνειρα για δύο, μία καρδιά στο κρύο
Και ξαναρχινάμε, να πετάμε

Χαμόγελα γλυκά

Την λύπη μου γκρεμίσουν
Για πάντα ζωντανά
Και την ψυχή μου αγγίζουν

Μάθε πώς να τα ζεις
Με μιας και θα νικήσεις
Ποτέ μην κουραστείς
Ξανά να ξεκινήσεις

Αλμυρό φιλί

Φιλί αλμυρό στο πέλαγο

βαρκούλα αρμενίζει

και πριν το φως λιακάδα πάψει να γυαλίζει στον νερού το χρώμα το βαθύ,

ένα αστέρι το δρόμο δείχνει στο φιλί.

Αλμυρό φιλί

το θέλησες και εσύ.

Αλμυρό φιλί

με κέρασε η στιγμή.

Φως βραδινό λουσμένο το φεγγάρι

Χαμογελά σε ποιητές και γνέφει όλο χάρη

Μου ψιθυρίζει: 'Συνέχισε να τραγουδάς, να γράφεις, να θυμάσαι

όλου του κόσμου η ομορφιά στα χέρια σου κοιμάται'. 'Συνέχισε να είσαι παιδί, να δίνεις ευτυχία, όλου του κόσμου η χαρά γεννιέται, ευλογία'

Αδιάφορη στιγμή...

Μια αδιάφορη στιγμή περνά από τη σκέψη,
κινείται σαν νεράιδα που ασημόσκονη σκορπά με το δεξί της χέρι.
Το άσπρο της φουστάνι σέρνεται
παρασέρνει όλη τη σκόνη του μονοπατιού μου.
Πόσο τρομερά την διαφοροποιεί,
αυτή η μοναδικότητα της αδιαφορίας της;

Αποθανατίζοντας αυτήν την
κατά τα άλλα,
μη ιδιαίτερη στιγμή της ζωής μου,
απ' τις πολλές χωρίς συγκεκριμένη σπουδαιότητα,
ξαφνικά αυτή με καταλαμβάνει.
Με παίρνει αγκαλιά,
με ταξιδεύει.
Κι ίσως τώρα αυτό, αλλόκοτα μοναδικό φαντάζει...

Πόσο μοναδικά συναρπαστική αυτή η αδιάφορη στιγμή;

Βρήκες τη γαλήνη;

Βρήκες τη γαλήνη...

στην απαλή κίνηση του ουρανού τη νύχτα
που παιχνιδίζει με τα άστρα,
κι άθελα του γεννά χιλιάδες μεγάλα και μικρά σχήματα,
με μορφές ακαθόριστα υπέροχες ;

Βρήκες τη γαλήνη...

στο δροσερό άγγιγμα της θάλασσας και τα μαγευτικά λαμπυρίσματα της,
που το βλέμμα σου ποτέ δεν θα μπορέσει να χορτάσει;

Βρήκες τη γαλήνη...

στο αληθινό χαμόγελο ενός μικρού παιδιού
που με τόση ανιδιοτέλεια σου χαρίζεται
και σε κάνει να αισθάνεσαι πιο πλούσιος απ' τον καθένα;

Βρήκες τη γαλήνη...

στο απαλό χάϊδεμα του αγέρα,
κάποιο καυτό καλοκαιρινό πρωινό βγαίνοντας από το σπίτι;

Βρήκες τη γαλήνη...

στην ψυχή σου;

Είναι αργά αγάπη μου...

Είναι αργά αγάπη μου...

Γείρε το γλυκό σου πρόσωπο επάνω στην καρδιά μου
να ενωθεί η μορφή σου με τους κτύπους της.

Είναι αργά αγάπη μου...

Κλείσε τα υπέροχα μάτια σου
που σαν ζαφείρια ανεκτίμητα τον κόσμο μου γεμίζουν
και κάθε μου σκέψη ομορφαίνουν.

Είναι αργά αγάπη μου...

Οδήγησε τα χέρια μου
το ονειρεμένο κορμί σου ν' αγγίζουν
και να του δώσουν δύναμη
για μια ακόμη μέρα.

Είναι αργά αγάπη μου...

Μα ποιος μπορεί να αμφισβητήσει ετούτη τη στιγμή
που θέλω να σου δείξω πόσο αληθινά σε αισθάνομαι,
πόσο πολύ νιώθω τις αγωνίες, τους πόνους
και τα παράπονα σου.

Είναι αργά αγάπη μου...

Μα σ' αγαπώ.

Χορός με το φεγγάρι

Είναι η σκέψη μου γεμάτη από εσένα

δεν εξαρτάται από εμένα

Είσαι εκεί.

Είναι η εικόνα σου που μένει στο μυαλό μου

Είναι που είσαι στο όνειρό μου

Είσαι εκεί.

Ουρανέ μου και χρώμα

γεμίζεις τη ζωή μου ακόμα

σαν ξεκινάμε τον χορό.

Ξέρω τα βήματα, τα λόγια

Δεν τα κοιτάμε τα ρολόγια

Είμαστε μαζί

Χορός με το φεγγάρι

Και γίνομαι με χάρη

Ένα με τη φωτιά

Μαζί με το φεγγάρι

Κι αν έρθει να με πάρει

Θα είμαστε αγκαλιά.

Του χορού η μαγεία στο κορμί μου χαρίζει

Τη δική του φωνή.

Και κυλιέμαι στο χώμα σαν παιδί που γελά

Αυτή είναι η χαρά

Με ακούς;

Ανάγκη του κορμιού μου,
λατρεία μυστική,
φωνή απ' τις εμπνεύσεις μου η πιο μεγάλη...

Με ακούς;

Κάθε μου μόριο,
κάθε μου ένστικτο,
κάθε μου κίνηση,
κάθε μου ανάγκη,
για εσένα μου μιλά.

Με ακούς;

Πες μου αν με ακούς ή μόνη μου μιλάω
Της καρδιάς τα χρώματα μετράω
Και σε αγαπάω.

Πότε θα συναντηθούμε;

Πότε θα συναντηθούμε;

Υπάρχει τόπος, εποχή, στιγμή ή ώρα...

Πότε θα συναντηθούμε;...

όταν... η σιωπή και ο ήχος θα μονιάσουν,

όταν... το σκότος και η λάμψη θα αγκαλιαστούν,

όταν... η έμπνευση και η απραξία θα βρουν τα κοινά τους σημεία...

Τότε θα συναντηθούμε.

Κι όμως η δικιά σου μορφή

είναι αυτή που παίρνει τον πρωταγωνιστικό ρόλο της ζωής μου.

Υπάρχει στην πιο δικιά μου φαντασία...

Ζει στο πιο δικό μου παραμύθι.

Είμαστε ήδη μαζί!

Να χαμογελάς

Να χαμογελάς

Όσο κι αν δύσκολο φαντάζει αυτό

Να χαμογελάς

Χωρίς λόγο και αιτία

Να χαμογελάς

Ακόμα και στις δύσκολες στιγμές σου

Να χαμογελάς

Γιατί όλοι έχουν ανάγκη από ένα χαμόγελο και μία γλυκιά ματιά

Και πρώτα από όλα εσύ ο ίδιος.

Κράτα με

Οι στίχοι αυτοί μελοποιήθηκαν: 'Hold me' / 'Abracia mi' / 'Tiens moi'/'Krata me'

Δίσκος : *Anghjulini* '. Music, Lyrics, Voice: Margarita Kefalaki

Άκουσε το στο: https://youtu.be/JK_afdtQNNg

Έλα ψυχή μου πάλι, ν' ομολογήσεις αυτό που πιότερο σε καίει, τον ταραξία της γαλήνης σου...

Μιας γαλήνης που άσκοπη φαντάζει μπροστά σε τόσα συναισθήματα

Μιας γαλήνης που άσκοπη φαντάζει μέσα στην αγκαλιά σου

Στη φαντασία σα βαδίζω

Σε μονοπάτια ποθητά

Ο κάθε χτύπος της καρδιάς μου

Μόνο για 'σένα μου μιλά.

Κράτα με σφιχτά

Κράτα με ξανά-μόνο μια φορά, Κράτα με...

Κι είναι η ζωή

Πόνος στη σιωπή-δάκρυ στη βροχή, Αγάπα με...

Κράτα με σφιχτά, μόνο μια φορά

Κράτα με...

Κι είναι η στιγμή, δάκρυ στη βροχή, Αγάπα με...

Μάτια μου πόνε της ψυχής μου, ονειρο άσβεστης φωτιάς.

Χρώμα γεμίζεις τη ζωή μου και παίρνει όψεις ζωγραφιάς.

Έρωτα, γλύκα, ηδονή μου, φως της ζωής μου μυστικό

Πάθος πηγαία έκρηξη μου, χωρίς εσένα πώς να ζω;

Γαλαζοπράσινα μου μάτια

Γαλαζοπράσινα μου μάτια
Σαν των κυμάτων τις κορφές
Καθρέφτες του ουρανού και της αβύσσου
Ζευγάρωμα του τώρα με το χθες.

Γαλαζοπράσινα μου μάτια
Διαμάντια σε ονείρων συλλογές
Αστέρια αυτόφωτα στο σύμπαν
Αγγίζουν της ψυχής μου τις χορδές.

Κλείσε με μέσα στα μεγάλα βλέφαρα σου
Φυλάκισε με στη γωνιά που αγαπώ
Βάλε με μέσα στη μεγάλη μοναξιά σου
Με ότι πόνεσες κάνε κι εμένα να πονώ
Και ότι ένιωσες κάνε κι εμένα να το ζω.

Το νόημα

Κάποιος μου είπε εκεί έξω
Έχω τραγούδια να σου παίζω
Και να στα πω –έχω σκοπό.

Και με τραβάει μια λιακάδα
Παίρνει το όνειρο γυαλάδα
Αχ! θα σου πω – όσα αξίζει να τα ζω.

Είν' η ζωή μου παραμύθι
Όνειρο είναι που θα σβήσει
Μα το ξεχνώ –σαν σε κοιτώ.

Έλα και χόρεψε χαρά μου
Να σε ξεχάσω μοναξιά μου
Σαν το φτερό –μες το χορό.

Ζωή σου ζήτησα τόσα πολλά
Μ' εσύ δε μου 'δωσες καν τα μισά.
Μα τώρα έμαθα ποιος ο σκοπός
Να αδράττεις μάτια μου όλο το φως.

Αφορμές

Ζητάω αφορμές, ν' ακούσω τη φωνή σου
Που μαγικό κάλεσμα αγγέλων φαντάζει
και μ' ανεβάζει στα ουράνια

Ζητάω αφορμές, να νιώσω την αφή σου
που αναρωτιέμαι αν υπάρχει
πιο δυνατή, πιο ανάλαφρη από τούτη την αίσθηση

Ζητάω αφορμές, τα μάτια σου να βλέπω
Και να ανακαλύπτω τα μυστικά σου.
Ζητάω αφορμές να σ' έχω στο πλευρό μου,
να γεμίζεις τις στιγμές μου με ατέλειωτα φτερουγίσματα
και μελωδίες μιας ζωής...

Μα κάθε αφορμή, ένα καινούριο δέσιμο,
κάθε αφορμή, μία καινούρια σπίθα που θα εκφράζει
την ατελεύτητη ανάγκη μου γι' εσένα.

Εσύ

Εσύ

...είσαι γεμάτος μυρωδιές
βουτάς στη σκέψη μου
και με χαϊδεύεις.

Εσύ

... μου θυμίζεις μια στιγμή
τόσο καθάρια, ζωντανή
με ταξιδεύεις.

Τώρα αρχίζουν οι βροχές
σβήνουν στα μάτια πυρκαγιές
δε με πιστεύεις;
Μείνε καρδιά μου ως την αυγή
άλλη μια βόλτα στη βροχή
να με χορευεις.

Είναι μικρή η διαδρομή
κι εγώ ζητάω μια ζωή
να με κερδίσεις.
Πάρε με πάλι αγκαλιά
ψιθύρισε μου στοργικά
μα μη ρωτήσεις.
Όλα του κόσμου, μια σταλιά
τι να τα κάνω τα πολλά,
αν μ' αγαπήσεις;

Στο πέρασμα του χρόνου...

Κομμάτια πάγου

καλοσηματισμένα, λαμπερά, μα παγωμένα...

Καθώς ο Ήλιος τ' αγκαλιάζει με τις ζεστές του φτερούγες

παίρνουν άλλη μορφή, άλλο σχήμα, άλλη διάσταση.

Ο χρόνος... ο μεγαλύτερος γιατρός...

η αγωνία, η έκρηξη, η αναμονή, η άλλη διάσταση, η αλλαγή...

έρχεται στο πέρασμα του χρόνου.

Ένας σπόρος που μετατρέπεται σε λουλούδι

στο πέρασμα του χρόνου

Ένα παιδί που μετατρέπεται σε ενήλικα

στο πέρασμα του χρόνου

Ένας Έρωτας που μετατρέπεται σε αγάπη...

στο πέρασμα του χρόνου

Η αγάπη μου για τον κόσμο και την ζωή που μεγαλώνει μέσα μου

στο πέρασμα του χρόνου

Η δίψα μου να μοιραστώ, να μάθω, να βοηθήσω, να χαμογελάσω, να καταλάβω, μένει πάντα

εκεί, στο πέρασμα του χρόνου

Ο πόνος της αγάπης

Ξέρεις πόσο αλήθεια υποφέρω;
Άσε με λοιπόν να πνιγώ στη θάλασσα
που σχημάτισαν τα δάκρυα μου όλο το βράδυ.
Κι ας ξέρω πώς να κλαίω γι' εσένα δεν αξίζει...

Τι πόνος είναι αυτός θεέ μου;
Θαρρείς πως η κάθε σταγόνα από δάκρυ,
αίμα γίνεται που απ' την καρδιά κυλά
και βάφει το άσπρο πάτωμα.
Ρυακιά, ρυακία το δάκρυ
που σε ποτάμι μετατρέπεται.
Ο τοίχος παρά την αντανάκλαση του κόκκινου,
παίρνει ένα χρώμα απροσδιόριστα διαφορετικό,
απροσδιόριστα απερίγραπτο, απροσδιόριστα όμορφο...
Μέσα σ' αυτό καθρεφτίζεται, σαν σε όνειρο,
η μορφή σου...
Μα πόσο μακρινή,
με τα μάτια κλειστά,
σε άλλη κατεύθυνση κοιτάζει...
να είναι αυτός ο πόνος της αγάπης;

Δεν σκέφτηκες

Να μ' αγαπήσεις φοβήθηκες
νόμισες θα σε ξεχνούσα
και μετά την απόρριψη
πως θα άντεχες εσύ;

Μα τον δικό μου πόνο δεν σκέφτηκες.
Αφού σε ξεπεράσω
δύσκολο θα φανεί να εμπιστευτώ ξανά
όπως εσένα εμπιστεύτηκα...

Δεν σκέφτηκες καθόλου παρά τον εαυτό σου
Δεν σκέφτηκες καθόλου ποιον έχεις στο πλευρό σου

Τελειώσαμε το ξέρω, δεν έχει αναβολή
Αυτό μου το ταξίδι, δεν έχει επιστροφή
Έτσι το θέλησες εσύ...

Ουρανέ

Άνοιξε πάλι ουρανέ τα παράπονα να διώξεις
που κυλούν σαν την άγρια τη βροχή
στα πιο κρυφά μονοπάτια μου.

Άνοιξε πάλι ουρανέ, τις πληγές να επουλώσεις
που είχαν μείνει ανοιχτές
και γέμιζαν τα άδεια βράδια μου.

Κι αργοπεθαίνω...
για διαστήματα μικρά
στο ατέλειωτο ταξίδι του χρόνου...
τις στιγμές που η δίψα μου γι' εσένα
αδύνατο είναι να κορεστεί φαντάζει....
τις στιγμές που η ψυχή και το μυαλό μου
εσένανε φωνάζουν...
κάθε στιγμή,
μακριά από το άγγιγμα σου ...

Πριν μάθεις να αγαπάς

Το δρόμο της ζωής σου

αγάπη να οδηγεί.

Να παίρνει το τιμόνι

και να 'ναι αληθινή.

Να είσαι επιβάτης

αυτής της διαδρομής

έστω κι αν σε πληγώνει

το τέλος κάθε αρχής.

Κι ακόμη σαν δακρύζεις

και έστω όταν πονάς,

ποτέ μη σταματήσεις

πριν μάθεις να αγαπάς.

Ναι άκουσε κι εμένα

γνωρίζω τι περνάς...

ποτέ μη σταματήσεις

πριν μάθεις να αγαπάς.

Τις ψυχής οι μουσικές

Στων κυμάτων την αντάρα
στη μαγεία του βυθού
ψάχνω έρωτα να βρω.

Στης ζωής τη δυσκολία
και τα πάθη του καιρού
μια σταλίτσα ουρανό.

Δεν τα θέλω τα περίσσια
δε ζητώ υπερβολές
φτάνει μόνο να ακούσει
τις ψυχής τις μουσικές.

Δε γνωρίζω αν υπάρχει
δεν το ξέρω αν θα βρω
μα δεν παύω να ελπίζω
του ονείρου φυλαχτό.

**Της ψυχής οι μουσικές
μιλούν για αγάπες απ' το χθες
αληθινές.**

**Της ψυχής οι μουσικές
τραγούδια γράφουν στο λεπτό
ήταν γραφτό.**

Μακάρι

Χιλιάδες υποσχέσεις
ποιο το ψέμα, ποια η αλήθεια
καρδιά μου τώρα παίζεις
χάρτινα παραμύθια.

Μακάρι ομορφιά μου
μακάρι προσμονή
να γίνει η καρδιά του
ξανά ένα παιδί.

**Πόσα ταξίδια με κερνάς,
με τα γλυκά σου λόγια με μεθάς.**

Μακάρι...

**Να ‘ναι μαζί σου οι θεοί
Και σαν ζητάς μια εκδρομή
Να κάνουνε τη χάρη
Μακάρι.**

Μακάρι άγγελε μου
ουράνια χαρά
να είναι ευτυχισμένος
γεμάτος ομορφιά.

Μόνο να με ακούσεις
ξανά που σε ζητώ
πολλά μπορώ να κάνω
για εσένα που αγαπώ.

Άνεμος πόνος

Πάρε τον πόνο που πονά
μακριά απ' την καρδιά μου,
να την ξεχάσω μάτια μου
κι αυτή τη μοναξιά μου.

Πάρε τον πόνο που πονά
τον πόνο που θυμίζει,
τον έρωτα που χάρισα
και πίσω με γυρίζει.

Άνεμος πόνος

ταξιδεύει μακριά απ' της καρδιάς τα βάθη.

Άνεμος πόνος

κι ένα χαμόγελο γλυκό τον κόσμο έχει βάψει.

Πόσο μικρούλα η ζωή
Θαρρείς σαν παραμύθι
Γίνεται ο άνεμος φωνή
Σε εκείνον που ανήκει.

Προσποιήσου πως μ' αγαπάς

Προσποιήσου λίγο πως μ' αγαπάς
κι εγώ τα πάντα θα χαρίσω
για την αίσθηση ετούτη...
Όνειρα, πόνους, και καημούς
προσμονές ατέλειωτες...
Μια ιδέα όλα...
Κι η ζωή
όλα και τίποτα μαζί...
Μόνο αγάπη ζητάμε στη στιγμή.

Όσο γι' εμένα,
απλόχερα τη χαρίζω την αγάπη μου.
Οι στιγμές που πρέπει να μοιάσω σε κάτι λιγότερο ή περισσότερο από αυτό, με απωθούν.

Έχω ανάγκη και ζήτω...
Προσποιήσου λίγο πως με αγαπάς
κι εγώ τα πάντα θα χαρίσω στη στιγμή ...
Προσποιήσου λίγο πως με αγαπάς
Έστω κι αν όνειρο και ψέμα είναι το φιλί... μου αρκεί...

NB. Μα η αγάπη δεν ζητιέται, είναι μέσα μας, υπάρχει και μοιράζεται από τους δυνατούς
ετούτου του πλανήτη.

Νανούρισμα ερωτευμένο

Χρόνε μου, του ονείρου δίψα μαγική
Την ώρα που τα αστέρια σμίγουνε με το φεγγάρι
τύλιξε την αγάπη μου
κι άφησε την να γευτεί
τη γλύκα του ονείρου.

Χρόνε μου, της λησμονιάς προμηθευτή
σβήσε απ' την ψυχή του τις φωτιές της ταραγμένης του ζωής,
κάνε τη σκέψη του να μην αναμοχλεύει καθετί που τον στενοχωρεί.

Νανούρισμα ερωτευμένο σου στέλνω με αγάπη

Νανούρισμα ερωτευμένο, χωρίς αυταπάτη

Στον χρόνο ζήτησα, τον πόνο νίκησα

Χρόνε μου, κάθε που νιώθει μοναξιά
κάθε που δάκρυα κυλούν απ' τα γλυκά του μάτια
πείσε τον για την αγάπη που υπάρχει.
Νανούρισέ τον στις φτερούγες σου
και πάρε κάθε του έγνοια μακριά.
Πες του κάθε βράδυ μια καληνύχτα και ένα σε αγαπώ.

Εγώ

Τόλμησα πολλά

και πόσα ακόμα περιμένουν...

Πόσες στιγμές θα με γεμίσουν

αλήθεια, κατανόηση, γνώση, φιλία, χαρά, πίκρα, αγανάκτηση...

Πόσα ακόμη μένουν για να μάθω...

Πόσα τα ποτάμια που ζώντας ήρεμα στο κορμί μου

αναμένουν την κατάλληλη στιγμή να ορμίσουν ενωμένα όλα μαζί

και να ξεχυθούν σαν καταρράχτες που σχίζει τον ορίζοντα

προς την θάλασσα;

Εγώ δεν διάλεξα, το θέλησε η στιγμή

Εγώ δεν ήθελα, το πρότεινε το δάκρυ

Εγώ κατέφυγα σε αυτή την εκδοχή

Γεμάτη αίσθημα, εκεί για μια ζωή.

Εγώ κουραστικά φορές, υπομονή

Εγώ ταραχτήκα με κάθε αναβολή

Πόσα μας χάρισαν και ας μείναμε ταπί

Τόσα που μάθαμε ποια γίναμε σοφοί

Ερωτικός απολογισμός

Το άγγιγμα του αγέρα
γλυκά και ατελεύτητα χαϊδεύει το κορμί,
σαν δυο χέρια που ταξιδεύουν εφραπτόμενα επάνω του

Η πλαισίωση της ύπαρξής μου
από την υπέροχη θαλάσσια αύρα
με οδηγεί στον μαγικό βυθό της πιο θερμής γωνιάς που υπάρχει στην αγκαλιά σου.

Αλμυρή ακόμα μένει η αίσθηση των χειλιών σου στο στόμα μου
κι εσύ μου λες θα σε ξεχάσω...
Όνειρο της πιο κρυφής μου φαντασίωσης,
έκσταση του μεγαλύτερου μου πόθου,
ηδονή απ' τις στιγμές μου η πιο αγαπημένη..
Κι εσύ θαρρείς... ότι μπορώ να σε ξεχάσω
Μα δεν μπορείς να λησμονήσεις μια λατρεία χαραγμένη τόσο βαθιά εντός σου,
μια λατρεία που τα σημάδια της θα μένουν χαραγμένα μέσα σου στην αιωνιότητα.

στ) Λόγια



Λόγια, λέξεις, προτάσεις, νοήματα, ποιήματα, μηνύματα ... το θέμα είναι πόσα από αυτά τα λόγια γίνονται πράξεις, πόσα χρησιμεύουν να γίνουμε καλύτεροι, πόσα μας εμπνέουν για ένα καλύτερο αύριο. Copyright MK, Arta, Greece, 2021

Οι εννέα Μούσες

Θα σας μιλήσω εδώ, αρχίζοντας το κεφάλαιο με τα λόγια, για την γνωριμία μου με τις Μούσες, τις εννέα αυτές αρχαίες θεές, κόρες του Δία και της Μνημοσύνης: την Τερψιχόρη (χορός), την Ευτέρπη (μουσική), την Καλλιόπη (επική ποίηση), την Ερατώ (λυρική ποίηση), την Θάλεια (κωμωδία), την Μελπομένη (τραγωδία), την Πολυμνία (Πολύμνια) (ύμνοι), την Κλειώ (ιστορία), και την Ουρανία (αστρονομία).

Η Ευτέρπη, η Τερψιχόρη, η Καλλιόπη και η Ερατώ, δηλαδή η μουσική, ο χορός και η ποίηση, είναι για εμένα από τις πιο σημαντικές μούσες. Αυτό άλλωστε φαίνεται από την διαδρομή μου μέχρι σήμερα, που γράφτηκε, μεταξύ άλλων, σε στίχους και μουσικές αυτού του βιβλίου. Δεν ξεχνούμε ότι η Ευτέρπη (μουσική) είναι επίσης και δωρήτρια της ευχαρίστησης.

Η Τερψιχόρη (χορός), συνήθως απεικονίζεται καθισμένη και κρατώντας μια λύρα και μερικές φορές αναφέρεται ως μητέρα των Σειρήνων. Η Καλλιόπη (επική ποίηση), είναι η μεγαλύτερη και ευγενέστερη από τις εννέα Μούσες, προστάτης της επικής ποίησης και της ρητορικής, καθώς και όλων των καλών τεχνών –Καλλιέπουσα. Η Ερατώ (λυρική ποίηση), προστάτιδα του γάμου και του έρωτα, εφευρέτης του χορού, τους ύμνους προς τους θεούς και προστάτρια της ποίησης.

Η ποίηση που έχουμε μέσα μας, η ποίηση που όλοι κρύβουμε μέσα μας, ανεξάρτητα από τα ταλέντα, το επάγγελμα ή τις προτιμήσεις μας, να βγει και να μοιραστεί με όλους. Αυτή είναι σήμερα η μεγαλύτερη ευχή μου. Αυτό είναι ο στόχος μου. Ήρθαμε σε τούτο τον πανέμορφο κόσμο με ένα σκοπό, να μοιραστούμε αγάπη. Ας μην φοβόμαστε να το κάνουμε και ο κόσμος μας θα γίνει καλύτερος. Μαζί θα τα καταφέρουμε!

Λόγια Μουσικής

Λόγια μουσικής οδήγησαν την πένα μου κι απόψε
Κι αν έρθεις να με βρεις
Είμαι παντού και χάνομαι βαθιά στην έμπνευση μου

Λόγια μουσικής χαϊδεύουν την ανάγκη της ψυχής μου για δημιουργία
Μελωδία δώσε μου την ευκαιρία
Λόγια μουσικής πλαισιώνουν την ύπαρξή μου
μην διστάσεις να βρεθείς κι εσύ μαζί μου
γιατί η έμπνευση, η καλοσύνη, η αγάπη, πρέπει να ταξιδεύουν, να μοιράζονται, να κάνουν
καλύτερο τον κόσμο μας.

Ωρες προσμονής χρωματίζουν τις αισθήσεις μου
μέχρι η έμπνευση να με αγγίξει πάλι με τις φτερούγες της
και να μου χαρίσει ομορφιά και ελπίδα
έλα μαζί μου, να χρωματίσουμε τον κόσμο αυτόν μαζί!

Στην όαση της φαντασίας

Όαση στην ερημιά της φαντασίας μου

Η σκιά του απαλού χεριού σου στον καθρέπτη της θύμησης μου

Κοίτα... η εικόνα σου τρεμοπαίζει σαν λατρεμένο από τον άνεμο κερί

Έστω κι αν εσύ δεν βρίσκεσαι εκεί

Στην όαση της φαντασίας

Μια αίσθηση ελευθερίας

Να ευχαριστήσω το Θεό

Μα είναι θαύμα αληθινό, τόσο μαγικό!

Χίλια στολίδια στα μαλλιά γι' ένα σου άγγιγμα

Από το χέρι σου το μαλακό, στην όαση της φαντασίας

Παίρνει μακριά μου το κενό που υπάρχει στον αέρα, ετούτη η σκέψη

Όπου κι αν είσαι, ευχαριστώ

Κάθε ώρα που περνά/ Every moment that goes by

Κάθε ώρα που περνά,

εκτιμώ πióτερο τη δύναμη της στιγμής.

Κάθε ώρα που περνά

βλέπω πως δεν χρειάζεται να συγχωρέσω κανέναν

όλα είναι μαθήματα και λέω ευχαριστώ.

Την υγεία μόνο επιδιώκω.

Κάθε ώρα που περνά,

καταλαβαίνω πόσο περαστικοί είμαστε.

Κάθε ώρα που περνά,

θέλω περισσότερα να δώσω, να μοιραστώ.

Κάθε ώρα που περνά,

καταλαβαίνω την αξία της αγάπης

πρώτα για τον ίδιο μας τον εαυτό και μετά για όλον τον κόσμο.

Every moment that goes by,

I appreciate more the power of the moment.

Every moment that goes by,

I see that I do not need to forgive anyone

Everything happens for a reason and becomes a lesson.

Health is the only thing to pursue.

Every moment that goes by,

I understand how transient we are.

Every moment that goes by,

I want to give more, to share.

Every moment that goes by,

I understand the value of love

First for ourselves and then for the whole world.

Life is a game

Never forget, never regret

Just live your life.

Never have fear, even in tear

You can find the smile.

Because life is a game that we all learn to play

Because life is a game that we all have to taste ...

till the end.

And our love needs to breath

like a child in the wind

and our love needs to break

all the rules when we need.

And our love is the key

to the questions we ask.

And our love stays within

till the moment expands.

Life is a game,

let's play it with a lot of love, sharing, compassion and empathy.

Αναζητώ

Αναζητώ

τη λάμψη μες το βλέμμα

ένα χαμόγελο στο ψέμα

μια καληνύχτα σου γλυκιά πριν κοιμηθώ.

Αναζητώ

τις νύχτες τόσο που μου λείπεις

τις μέρες που με εγκαταλείπεις

σ' ένα κομμάτι ουρανό χωρίς σκοπό.

Αναζητώ

κάπου να πιαστώ

να πιστέψω ξανά

πως πάλι θα τον βρω

τον χαμένο μου εαυτό.

Γνωστέ μου Άγνωστε

Γνωστέ μου Άγνωστε

πόσο μου λείπεις

όταν η αγκαλιά μου μένει ορφανή,

όταν το ταξίδι της ματιάς σου δε συνοδεύω,

όταν δεν νιώθω την ανάσα σου να χαϊδεύει το λαιμό μου,

όταν το δικό σου χέρι δεν κρατώ.

Γνωστέ μου Άγνωστε

Ποιος όμορφος άνεμος σ' έφερε κοντά μου, λιακάδα να γεμίσεις τη ζωή μου;

Γνωστέ μου άγνωστε

Σε αγαπώ.

Επέτρεψέ μου

Δύναμη
μοναξιάς καθρέπτης
μιας έρημης ζωής
αγάπης κλέφτης.

Κι η μουσική....
Να συνοδεύει τις στιγμές
μοναχικές κραυγές
που για έρωτα διψούνε
κι όλο γι' αγάπη μου μιλούνε.

Επέτρεψέ μου
να μείνω άνθρωπος
να κάνω λάθη κι υπερβολές,
να ζω στις ιστορίες μου κρυμμένη,
να είμαι αχάριστη, να ζω στο χθες.

Επέτρεψέ μου
να μην γνωρίζω τι ζητάω
να είμαι μικρή, κι ας μην χωράω
σε υπερβολές κι άλλες κακόβουλες ευχές.

Επέτρεψέ μου, να είμαι εγώ.

Στον άλλο κόσμο

Πώς έχω συνδεθεί μαζί σου;
Οι απαντήσεις σου, υπερβολές
Για κάθε χρόνο, έχεις τον δρόμο
Μόνο δεν ξέρεις να καταλάβεις από πόνο.

Μένω κενή στη χώρα την δική σου
Μένω μονάχη σ' ιστοσελίδες και μηνύματα
Εσύ δεν ξέρεις να καταλάβεις από λάθη που υποφέρουν οι ανθρώπινες ψυχές

Μα τι σου λέω, εσύ δεν θέλεις άλλα λόγια
Ίσως το αύριο να αλλάξει και αυτό
Τότε θα αισθάνεσαι κι εσύ λίγο αγάπη
και σ' άλλους τόπους θα φωνάζεις στο κενό

Στον άλλο κόσμο
Ίσως τότε καταλάβεις τι αλήθεια αξίζει σε ετούτη τη ζωή
Στο λέω τώρα όμως εγώ μήπως προλάβεις και σώσεις κάτι που η αγάπη ευνοεί

Στον άλλο κόσμο
Τώρα ξέρω πως θα φέρεις
Ότι δεν έδωσες σε ετούτο τον κενό
Δεν ξέρεις μάτια μου στην ζωή να καταφέρεις και το συναίσθημα μου άφησες μισό
Τι να πω;

Θάλασσα

Πόσα συναισθήματα αγναντεύοντας τη Θάλασσα
Ιστορίες παλιές, καινούριες γνωριμίες, φωτεινές συναντήσεις, γέλια και κλάματα
Πόσο μικρός φαντάζω στην απεραντοσύνη της
Παγιδευμένος στην γοητεία μιας λατρεμένης της ανάμνησης.

Στο τραγούδι των κυμάτων
Σιωπηλό στολίδι η μορφή σου
Διαγράφει την απεραντοσύνη της
Και μου κρατάει συντροφιά ταξιδεύοντας σε τοπία της φαντασίας παρθένα.

Θάλασσα γλυκιά κι απέραντη
Μες την καρδιά χίλια φιλιά
Κι η προσμονή μικρό παιδί π' αναζητά την αγκαλιά

Την ευχή μου

Βιάζεσαι να μεγαλώσεις
Τ' όνειρό σου μην προδώσεις
Σ' ετούτη τη ζωή

Βιάζεσαι να μεγαλώσεις
Ήσυχα ν' απογειώσεις
Το ταξίδι που διαρκεί

Την ευχή μου πάντα έχεις
Την αξίζεις να αντέχεις
Να είναι η νύχτα φωτεινή

Την ευχή μου σου τη δίνω
Κράτα στην καρδιά σου εκείνο
Που πιστεύεις στην ζωή
Ένα γέλιο σου αρκεί.

Κεραυνός

Άκου τον ήχο της βροχής, παράφορα που κλαίει
Άκου γλυκοψυθίρισμα, γλυκόλογα που λέει
Πάνω στον ήχο της βροχής, κρύβω τα δάκρυα μου
και μόνος πάλι κάθομαι, να κρύβω τα φιλιά μου...
στην υγεία μου

**Όλα τα χρόνια αυτά που μείναμε εκτός
Απ' τα παράθυρα περνά όλο το φως
σαν κεραυνός.
Όλα τα δάκρυα που φύγαν μακριά
τη νύχτα έπλυναν και μείναν τα καλά, τα αληθινά.**

Της βροχής το θάρρος γέμισε, ήχους τρελούς κι ανθρώπους
Να σε γνωρίσω μάτια μου, ακόμα ψάχνω τρόπους
Της βροχής ο ήχος κέρασε, γέλιο, χαρά κι ελπίδα
Στου ουρανού τα χρώματα, τα μάτια σου είδα...
σαν ηλιαχτίδα

Μα άκου τον ήχο της βροχής, τον ήχο της καρδιά σου
να σου θυμίζει τα παλιά, που είχες συντροφιά σου
τα πρόσωπα που αγάπησες, που είχες στην ζωή σου
τα όμορφα που αρμένισες και έχεις στην ψυχή σου
κι εγώ μαζί σου!

Αγγελουδάκι μου γλυκό

Ό,τι ποθείς σαν όνειρο γλυκό

Κάθε που ξυπνάς να βγαίνει αληθινό

Ό,τι και να πεις, ό,τι σκεφτείς και ό,τι θελήσεις, να το βρεις

Να ανοίγουνε για εσένα οι ανθρώπινες καρδιές, οι αληθινές

Την ευχή μου να έχεις,

και να προσέχεις.

Αγγελουδάκι μου γλυκό,

πάχνη από σύννεφα και ουράνια σώματα αγγίζουν το κορμί σου

και λάμπεις φως ολόγιομο παιδάκι μου γλυκό

Αγγελουδάκι μου γλυκό,

Σε περιμένω να φανείς στην αγκαλιά μου

Ευχή χρωστάω τόσα χρόνια κι ας πέρασαν.

Αγγελουδάκι μου γλυκό,

Έλα να με παιδέψεις με τα χαμόγελα σου

Σε περιμένω!

Την ευχή μου να έχεις,

και να προσέχεις.

Η Προσευχή του Παππού μου

Την προσευχή αυτή μου την εμπιστεύτηκε ένα από τα αγαπημένα πλάσματα που είχα την ευτυχία να γνωρίσω σε τούτη τη ζωή, ο παππούς μου ο Βασίλης, πατέρας την μαμάς μου της Μαρίας. Δεν θέλησα να ψάξω εάν είναι γραμμένη κάπου, ολόκληρη ή αποσπασματικά, μου αρκεί να επαναλάβω τα λόγια του, που μοιράστηκε μαζί μου με τόση αγάπη, λίγες ημέρες πριν κάνει το μεγάλο ταξίδι.

«Παππού θέλω να γράψω την προσευχή αυτή για να την έχω να σε θυμάμαι και να προσεύχομαι στον Θεούλη να έχει καλά εμάς και όλον τον κόσμο»

«Παππού πες μου μερικά κοτσάκια⁴ να τα έχω γραμμένα να σε θυμάμαι»

«Παππού έλα να παίξουμε πάλι κρυφτό, που κρυβόμουν κάτω από το τραπέζι και έκανες πως δεν με βλέπεις»

«Παππού ευχαριστώ που ήσουν και είσαι πάντα στην ζωή μου, ακόμα και από εκεί ψηλά»

Θα μπορούσα να μιλάω ώρες για την καλοσύνη, την απλότητα και την λατρεία στον Θεό που είχε ο γλυκός αυτός άνθρωπος. Θέλησα να μοιραστώ αυτήν την προσευχή μαζί σας σε αυτό το βιβλίο και να τελειώσω με αυτή, με την ευχή να είναι η ζωή μας γεμάτη με υγεία και αγάπη. Ας κάνουμε όλοι μαζί μια προσευχή, ας προσπαθούμε να μοιραζόμαστε περισσότερο την γνώση και την αγάπη που έχουμε, να δίνουμε τον καλύτερό μας εαυτό, ας κάνουμε μια προσευχή ότι κανένας άνθρωπος και ιδιαίτερα κανένα παιδί σε αυτόν τον όμορφο κόσμο δεν θα υποφέρει.

Ουράνιε πατέρα, κύριε του ελέους, ελεήμονα Θεέ φιλόανθρωπε Θεέ, ο κρατών και κυβερνών τα πάντα Άγιος και ενδοξαζόμενος υπάρχεις

Βασιλεύς των βασιλευόντων και κύριος των κυριεβόντων

Σου εστί το κράτος η βασιλεία το κράτος και η προσκύνηση.

⁴ αυτοσχέδια δίστιχα ποιήματα που συναντούμε στο Νησί της Νάξου (ο παππούς μου ήταν από την Νάξο).

Το ατελείωτο βίος σου και ζωοποιό σου πνεύμα
Πάτερ προς σε κατέφυγον δίδαξον με να ποιώ το θέλημά σου
Συν το πανάγιο και ζωοποιό σου πνεύμα
Νυν και αεί και εις τους αιώνες των αιώνων αμήν.

Πάτερ καταξιώσέ με να κοινωνήσω το Άχραντο σου Σώμα
το τίμιο σου Αίμα το οποίο έχυσες για να μας ξεπλύνεις απ' το βόρβορο της αμαρτίας
και να μας χαρίσεις το αιώνιο βασίλειο.

Σ' ευχαριστώ Κύριε με όλη μου την πίστη
με όλη μου την αγάπη με όλη μου την λατρεία
Εσέ τον δημιουργό του σύμπαντος πλάστη του κόσμου της ανθρωπότητας
Σ' ευχαριστώ κύριε που μπήκες μέσα στην ψυχή μου
φώλιασες μέσα στην καρδιά μου
Ευλογημένο τ όνομά σου
Νυν και αεί και εις τους αιώνες των αιώνων αμήν.

Πάτερ σε πιστεύω σε λατρεύω και σε δοξάζω
τον τρισκατάρατο τον εξορκίζω και τον καταδικάζω
Εν ονόματι της Αγίας Ομοουσίου και Αδιαιρέτου Τριάδος.
Αμήν

Επίλογος

Αντί επιλόγου να πω ένα μεγάλο ευχαριστώ σε όσους ταξίδεψαν μαζί μου στα *λόγια μουσικής*.

Η μουσική είναι μέσα μας, μέσα στις λέξεις, τις σκέψεις και τα όνειρά μας. Τα λόγια που μοιράζομαι μαζί σας περιέχουν ήδη μουσική, την μουσική που τους δίνει ο κάθε αναγνώστης, άλλα είναι επίσης διαθέσιμα σε κάποιον δημιουργό που θα θελήσει να ταιριάξει την δική του μουσική. Παρακαλώ μην διστάσετε να επικοινωνήσετε μαζί μου σε μία τέτοια περίπτωση. Θα μου δώσει μεγάλη χαρά οι στίχοι αυτοί να ταξιδέψουν στις καρδιές πολλών ανθρώπων, ήρθαμε σε αυτόν τον υπέροχο πλανήτη για να μοιραστούμε τα ταλέντα μας και να απολαύουμε την ζωή σε αυτόν τον παράδεισο που αξιωθήκαμε να γεννηθούμε. Ας μην σπαταλήσουμε τους 1000 μήνες ζωής μας σε ανόητες σκέψεις και πράξεις (μίσος, κακία, ζήλια, αγανάκτηση, πονηριά...). Καλό ταξίδι. Και να θυμάσαι *‘το ταξίδι είναι ο προορισμός’* (Κ. Π. Καβάφης – Ιθάκη).

Με αγάπη,

Μαργαρίτα

Λίγα λόγια για τη συγγραφέα

Η Μαργαρίτα Κεφαλάκη είναι μέλος ΣΕΠ στο Μεταπτυχιακό πρόγραμμα Διοίκησης Πολιτισμικών Μονάδων του Ελληνικού Ανοικτού Πανεπιστημίου (από το 2012), επίσης είναι εκλεγμένη Πρόεδρος και Ιδρυτικό μέλος του [Ινστιτούτου Επικοινωνίας της Ελλάδας](#) (από το 2013), αρχισυντάκτης της επιστημονικής εφημερίδας [Journal of Education, Innovation and Communication](#) (JEICOM) και βοηθός αρχισυντάκτη της επιστημονικής εφημερίδας [Journal of Applied Learning and Teaching](#) (JALT). Για να επικοινωνήσετε μαζί της, μπορείτε να της γράψετε στο ritakef@hotmail.com και στο mke@coming.gr



Εικόνα 1: Η συγγραφέας, Μαργαρίτα Κεφαλάκη, σε συναυλία στο Κορτέ της Κορσικής, Γαλλία

Φωτογραφίες και άρθρα εφημερίδων

Σε αυτό το σημείο του βιβλίου τοποθετώ κάποιες φωτογραφίες σημαντικών για εμένα γεγονότων και κάποια άρθρα εφημερίδων που αφορούν την πορεία μου στην δημιουργία, τον χορό και την μουσική, εκφράζοντας με τον δικό τους μαγικό τρόπο, όπως μόνο οι φωτογραφίες μπορούν, τα ‘Λόγια Μουσικής’.



Εικόνα 2: Το εξώφυλλο και το οπισθόφυλλο από τον δίσκο ‘Anghjulini’, έναν δίσκο που περιέχει τραγούδια σε 3 γλώσσες (Ελληνικά, Κορσικανά, Γαλλικά), σε στίχους, μουσική και ερμηνεία της Μαργαρίτας Κεφαλάκη (8 τραγούδια) και μετατροπή 2 ακόμη τραγουδιών (1 παραδοσιακό και ένα γνωστό). Κορσική, Γαλλία, 2005.



Εικόνα 3: Συμμετοχή σε πολιτιστική εκδήλωση που αφορούσε τις πολιτιστικές ανταλλαγές μεταξύ της Ελλάδας, της Σαρδηνίας και της Κορσικής, *Cargese*, 25/07/2004, Κορσική.



Εικόνα 4: Συμμετοχή σε πολιτιστική εκδήλωση στο *Ajaccio*, Κορσική.



Εικόνα 5: Συμμετοχή σε πολιτιστική εκδήλωση στην Σαρδηνία.



Εικόνα 6: Συμμετοχή σε πολιτιστική εκδήλωση στο πανεπιστήμιο της Κορσικής, Γαλλία.



Εικόνα 7: Το πρώτο logo του οργανισμού *Echanges Interculturelles Greco-Corso* ‘Πολιτιστικές Αλλαγές Ελλάδα- Κορσική’, που δημιούργησα το 2002 στην Κορσική, Γαλλία.



Εικόνα 8: Συμμετοχή σε πολιτιστική εκδήλωση στην Κορσική, Γαλλία.



Εικόνα 9: Προώθηση του δίσκου ‘Angjulini’ στο ευρωπαϊκό πρόγραμμα για νέους INJEP, που βοήθησε και στην χρηματοδότηση του δίσκου. Στην φωτογραφία είμαι με τον διευθυντή του προγράμματος και άλλους νέους από την Γαλλία που κατόρθωσαν να πάρουν χρηματοδότηση για τα καινοτόμα έργα τους, Γαλλία.



Εικόνα 10: Με δύο από τους συμμετέχοντες στο ευρωπαϊκό πρόγραμμα RIVE, αρχιτέκτονες από το Μαρόκο. Συνεργασία με τον οργανισμό ‘*Casa Pastureccia*’, το γραφείο περιβάλλοντος και το Εθνικό Πάρκο της Κορσικής για την ανάδειξη του φυσικού και ιστορικού τοπίου της Κορσικής.



Εικόνα 11: Μαθήματα Ελληνικών παραδοσιακών χορών, Κορτέ της Κορσικής, Γαλλία (2002- 2006). Διοργάνωνα και εμπύχωνα τα μαθήματα Ελληνικών χορών με συνεργασία πολιτιστικών οργανισμών της Κορσικής.

Βιβλιογραφία

- Ευσταθοπούλου Μ.& Ζιώγα Α.& Παπαγεωργίου Δ. & Τσέντζου Π. (2019) «Ακούς» τη μουσική;
“Can you hear” the music? Το Ελληνικό Βλέμμα – Revista de Estudos Helênicos da UERJ
– no. 7/2019 ISSN 2526-3609 19 Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων
- Fornäs J. (2003). The Words of Music, 2003, Popular Music and Society, (26), 1, 37-51.
<http://dx.doi.org/10.1080/0300776032000076388>
- Gilboa A., Yehuda N., Amir D. (2009). Let's talk music: A musical-communal project for
enhancing communication among students of multi-cultural origin. Nordic Journal of
Music Therapy, Taylor & Francis
- Higgins K. M. (2012). The Music between Us. Is Music a Universal Language? University of
Chicago Press 2012 <https://doi.org/10.7208/9780226333274>
- Inskip, C., MacFarlane, A. and Rafferty, P. (2008). Meaning, communication, music: Towards a
revised communication model. Journal of Documentation, 64(5), pp. 687- 706. doi:
10.1108/00220410810899718
- Kefalaki M. (2021). Communicating through music: a tool for students' inspirational
development. Journal of Applied Learning & Teaching. Vol.4 No.2



Η μουσική είναι μέσα μας, μέσα στις λέξεις,
τις σκέψεις και τα όνειρά μας. Τα λόγια
μουσικής που μοιράζομαι μαζί σας έχουν ήδη
τη μουσική μέσα τους, άλλα είναι επίσης
διαθέσιμα σε όποιον θελήσει να ταιριάξει την
δική του μουσική.

Άλλωστε ήρθαμε σε αυτή τη ζωή για να
μοιραζόμαστε τα ταλέντα μας και να δίνουμε
τον καλύτερο μας εαυτό. Μαζί μπορούμε
καλύτερα και περισσότερα! Έλα, δώσε μου το
χέρι σου, μαζί μπορούμε!



Music is inside us, in our words, thoughts and
dreams. The words of music I share with you
already have the music in them. Nevertheless,
they are also available to someone who would
like to recreate them.

After all, we came to this life to share our
talents and give our best. Together we can
do better and more! Come on; give me your
hand, together we can!

